

*Erdészeti és
Faipari Híradó*

XXVIII. évfolyam 4. szám
2018. december

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Lapja

A tartalomból:

**Fókuszban a KEFAG Zrt.
Tanulmányút Lengyelországban
Évzáró kiskonferencia
Konferencia és CEF-ülés
Antalyában
Interjú Palkovics Imrével**

KEFAG kaleidoszkóp I.

Az OEE közjóléti szakosztálya Gőbölös Antallal és Madácsi Sándorral a Kecskeméti Arborétumban

Erdei iskolások az arborétumban

A Csalánosi Parkerdő bejáratánál

A tavasz hírnökei

Huszáros roham a Nyírierdőben

A Szulyovszky-féle gyűjteményben

Munka a rakodón

A teríték, a véreb és a vezetője

Trófeaszemle a Vackorvárnál

Huszárik Béla fővadász egyik büszkeségével

Az utánpótlás biztosítva

Szabó-Kocsis Zsuzsanna énekel a trófeaszemlén

Csemetekiemelés a Juniperusnál

Csemeték cserepezése a Juniperusnál

Quo vadis EFDSZ?

Negyedszázada önállóan

Huszonöt esztendővel ezelőtt fogalmazódott meg az elhatározás, vagy pattant ki valakinek a fejéből az ötlet, hogy „váljunk ki!”. Ma már a lehetetlennel egyenlő kideríteni a forrást, azt, hogy miként jutottak el az akkori vezetők a MEDOSZ-ból való kiválás elhatározásáig.

A dolog nem ment simán. Először el kellett menniük illegalitásban a Felvidék egyik jól elrejtett erdei üdülőjébe, hogy meghányják-vessék a teendőket, stratégiát és taktikát fabrikálnak, majd kimondják a döntést: elválunk!

Az úgy kerékkötői között voltak a prominens szakszervezeti vezetők és a szakmai szervezet éllovasai is. Ezek szerint ők komoly érvágásnak tekintették az erdészek leszakadását.

Az akadályok gördítésében a szakszervezeti és külsős jogászok is komoly szerepet vállaltak, nem beszélve a hirtelen fontossá vált „tő melletti” tagság befolyásolási kísérleteiről.

Az ármánykodás ellenére kedvező döntés született, a Fővárosi Bíróság 1993. augusztus 13-án jogerősen bejegyezte szakszervezetünket.

Öröm és szorongás

Ha megpróbáljuk magunkat az akkori tisztségviselők helyébe képzelni, minden bizonnyal nagyon is kettős érzések keríthették hatalmukba a szívüket. Az öröm és

boldogság az oly régóta vágyott önállóság elérése miatt, ugyanakkor a félelem az ismeretlentől, az egyedül való boldogulás buktatóitól, az aláaknázott tereptől és az esetleges gazdasági kudarcától.

A sejtések igazolódtak, miután az MSZOSZ tagjaként a legkisebb támogatást sem kapták meg, 1995-ben kiléptek a szakszervezeti szövetségből.

Kapóra jött a lehetőség, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés tárt karokkal fogadta az új alakulatot.

Fogalmazhatnánk a költővel, „megfogyva bár, de törve nem” – két társaság kimaradt a jóból –, újult erővel és lelkesedéssel láttak munkához a tisztségviselők. Mert feladat akadt bőven, rendbe kellett tenni a szakszervezet anyagi helyzetét, tulajdonrészét, ami az osztozkodásból jutott. De néhány év után elkövetkezett a köldökszínór elvágása is, kiköltözködtek a régi székházból, és új fedelet kellett keresni a szakszervezet feje fölé.

Az elmúlt évek új kihívás elé állították a szervezetet és a tagságot, az új jogszabályoknak megfelelően át kellett rendezni a sorokat. Ez néhány alapszervnél a válást provokálta ki, de sok helyütt még ma sem forrtak be a „sebek”.

Járva a végeket, sokszor elhangzik az „örök” kérdés, „de mit kapunk ezért?”. Szerencsére másutt biztató jelek tanúi lehettünk, aktívak a tisztségviselők, nőtt a tagság létszáma.

Csak a reményeinket fogalmazhatjuk meg, hogy a létszámcsökkenés nem válik országos járvánnyá, nem fogy tovább a hadra fogható tagság. Az állami szektor egyelőre szilárd, bár szirénhangokat időről időre hoz-visz a szél. A legfontosabb kérdés a fiatalok megnyerése és „becsábítása” a szervezetbe. Erre kell új módszereket találnunk.

De föl kell tennünk a kérdést a jubileum alkalmával, quo vadis EFDSZ? Melyik utat választjuk: a jelenlegit, vagy állítunk a váltón? De addig is jelentkezünk egy jubileumi ErFa Híradó emlékszámmal.

Zétényi Zoltán

Tartalom

Akik szembeszállnak a homokkal
Bemutatkozik a KEFAG Zrt. 2

Aki mégis tagja lett a kasztnak
Mézes Lajos kereskedelmi
irodavezető, szakszervezeti titkár ... 2

„Kerületvezető erdész volt
az életem célja”
Sulyok Ferenc vezérigazgató 4

A legfátlanabb megyéből jött
Koczka Zoltán
vezérigazgató-helyettes 6

A vezető Cantus
Dr. Bárány Gábor, az Erdőgazdálkodási
Osztály vezetője 7

Egy igazi Oroszlán hölgy
Bekőné Polner Katalin, a Juniperus
Parkerdészet igazgatója 9

„A fenyők egyharmadát saját
gépeinkkel kell letermelnünk”
Almási István, a Műszaki Erdészet
vezetője 10

Utunkon erdők kísérték
Történelmi utazás
Lengyelországban 11

17 másodpercenként egy raklap
Barna Péter, az ÖKOPAL Raklap
Üzem igazgatója 15

Kiskonferencia az évváró
alkalmából
Előadások és kitüntetések 16

Az EFDSZ 2018. évi kitüntetettjei. . 18

Konferencia és CEF-ülés volt
a törökországi Antalyában
2019. második felében az EFDSZ
látja el a CEF-elnökséget 19

Nem felforgatni kívánjuk a világot
Palkovics Imre, a Munkástanácsok
Országos Szövetségének elnöke ... 21

Krónika, hírek 23

KEFAG Kaleidoszkóp I-II. ... B2, B3

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ • XXVIII. évfolyam 2. szám • **Kiadja** az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete • 1146 Budapest, Thököly út 58–60. • Tel.: 331-4369 • Fax: 331-9455 • E-mail: 2016efdsz@gmail.com • **Szerkesztőbizottság:** Dudás Péter elnök, dr. Király Pál Nagy László munkatárs, Zétényi Zoltán főszerkesztő • **Címlapon:** a KEFAG egyik büszkesége – Fotó: Szeverényi Ferenc • **Nyomda:** Agroinform Kft. • Budapest, Angol u. 34. • Felelős vezető: Bolyki István ügyvezető igazgató • A lap negyedévenként jelenik meg • Hírlapárusi forgalomba nem kerül • Terjeszti az EFDSZ

Akik szembeszállnak a homokkal

Bemutatkozik a KEFAG Zrt.

A Csepel-sziget déli csücskével nagyjából egy magasságban, keleti irányban fekszik Kunpeszér, amelynek határában terül el a híres Peszéri erdő. Karrierjét annak köszönheti ez az ezer hektáros erdőterület, hogy a tölgynek ezen a helyen sikerül az utánpótlásról gondoskodnia. Vagyis van elegendő talajnedvesség és felújul. Ez igazi kuriózum hetedhét határban.

Lenn, a déli határkerítésnél újabban nem csak a migránsok, hanem a vad is megállásra kényszerül. A mi oldalunkon örülnek a vadászok, mert itt marad a vad.

Ha ránézünk az ország térképére, ez a két hely meglehetősen távol esik egymástól. Még gépkocsival is jó pár órába kerül megjárni, s majd egy tank benzinbe. Ezen az óriási területen találhatók a KEFAG Zrt. erdei.

A társaság és jogelődje több mint hat évtizede viselik gondját a Duna–Tisza-köze erdeinek. A KEFAG Rt. 1993-ban, a nagy átszervezések idején alakult, majd 2006-tól KEFAG Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. néven működik. A Társaság által kezelt 55 000 hektár állami erdőterületnek 17%-a érintett természetvédelmi korlátozással. Ami viszonylag kevés. Az erdőgazdaság állományai jelentős részben kedvezőtlen termőhelyi adottságú, talajvízhiányos területeken találhatók. Az erdőállomány fafajösszetételében az erdei- és a feketefenyő 41 százaléka, a lágylombos (főleg hazai nyár és kevés nemesnyár) 33 százaléka, míg a kemény lombos (elsősorban akác, valamint némi tölgy, kőris, juhar) mindössze 26 százaléka. A kitermelt faanyag több mint 75 százaléka fűrészipari feldolgozásra alkalmatlan sarangolt áru.

Hagyományos erdészetei – Észak-Kiskunsági Erdészet, Bugaci Erdészet, Császártöltési Erdészet, Dél-Kiskunsági Erdészet – átlagosan 1000–1200 hektáron végeznek erdőfelújítást. A számos csemetekertben évente nevelt 15–20 millió csemete a saját felhasználáson túl a térségben gazdálkodók szükségleteit is fedezi.

A fakitermelés során évente átlagosan 180–200 ezer nettó m³ ipari faanyagot és lakossági értékesítésű tűzifát, ezen felül 10–15 ezer nettó köbméter energetikai hasznosítású biomasszát termelnek. Faipari üzemeikben (ÖKOPAL Raklap Üzem, Bugaci Faipari Üzem) mintegy 80–90 ezer m³ alapanyagot dolgoznak fel.

Ők működtetik a 62 hektáros Kecskeméti Arborétumot, a 26 hektáron elhelyezkedő Vackor Vár Erdei Iskolát, valamint a bugaci Alföldfásítási Múzeumot.

Különlegességnek számít az országos hírű Juniperus Parkerdészetük, amely január végén Essenben vesz részt nemzetközi kiállításon. KEFAG sajátosság az ERDŐGÉP részleg, amely erdészeti módon működve biztosítja a gép- és szállítójármű ellátást. Specialitásnak tekinthető az Innovációs Központ, ahol kreatív kutatások folynak a gyakorlati alkalmazhatóság jegyében.

Éves árbevételük 2018-ban 6,5 milliárd forint volt, alkalmazotti létszámuk 453 fő. A közvetlenül társaságukhoz kapcsolódó vállalkozások száma közel száz, amelyek további mintegy 1500 embernek biztosítanak munkalehetőséget.

Aki mégis tagja lett a kasztnak

Mézes Lajos kereskedelmi irodavezető, szakszervezeti titkár

Gyermekkorát Dunaújvárosban élte, de minden nyarát, a Hernád völgyében, Csobádon, a nagyszülőknél töltötte, akik gazdálkodtak, s ebből egyenesen következik, hogy agronómus akart lenni. A nagyapa szerint ugrómókus. De hetedik korában már másképp látta a jövőjét, mégpedig az erdészet kezdte érdekelni. A családban nincsenek erdészek, s édesapja meglehetősen pesszimistán látta az esélyeket, mondván, az egy olyan kaszt, hogy oda úgysem lehet bejutni. De gondos

szülők lévén elvitték csemetéjüket a fővárosi pályaválasztási tanácsadóba, tanácsot kérni. Az eredmény: Lajost leginkább a növények, az állatok érdeklik. Mondjuk, ezt addig is tudták... Ezzel megerősítve, beadta a jelentkezését a Soproni Erdészeti Technikumba.

ErFa Hír – Milyen volt a technikum?

M. L. – A családból kikerülve és összefoglalva egy kollégiumi szobába 18 hasonló gyerekkel... Ha jók voltunk, havonta egyszer mehettünk haza. Amikor jöttünk vissza, háromszor igazoltattak bennünket a határőrök. A soproni technikum olyan életmód, amely egész életünkben végigkísér.

Igazgatónk Tuskó László volt – hogy az ő neve se maradjon ki.

ErFa Hír – Sportolt?

M. L. – Tájfutottam és sakkoztam. Az egyetemmel volt egy közös sakkcsapatunk, a megyei bajnokságban játszottunk.

ErFa Hír – Érettségi után merre?

M. L. – Egy évet dolgoztam a Mezőföldi Erdő- és Vadgazdaságnál. Ki akartak nevezni kerületvezetőnek, de nem vállaltam, mert tovább akartam tanulni. Föl is vettek a Faipari Karra. Üzemmérnökként végeztem, 1980-ban.

Szerette a várost, és ráadásként soproni lányt vett el feleségül. A berzsenyista kisasszonyt egy erdészbálon ismerte meg. Végzés után olyan munkahelyet keresett, ahol lakást is adnak. Ilyen hely volt a KEFAG. Az akkori igazgató, Barányi László, olyan faiparost keresett, aki erdész is. A lakás feltétele volt, hogy bemutatja a házassági anyakönyvi kivonatát. Ezt augusztus 23-án megtette. Szeptember 1-jével teljes jogú munkavállaló lett, lakáskulccsal a zsebében. Kecskeméten, a központban kezdett faipari előadóként.

ErFa Hír – Mi volt előbb, a szakszervezet vagy a vadászat?

M. L. – A szakszervezet – válaszol tétozás nélkül a titkár. – Akkoriban még másként zajlottak a dolgok. Amikor aláírtad a munkaszerződést, oda volt téve mellé a belépési nyilatkozat a szakszervezetbe (a MEDOSZ-ba – a szerk.). A KEFAG-nál még volt függetlenített szakszervezeti titkár, és 1800–2000 fő volt a dolgozók száma. Fölmerült, hogy kell-e függetlenített titkár, de Barányi László kijelentette, amíg ő az igazgató, addig lesz. Ő egyébként meglehetősen pokróc modorú, de rendkívül melegszívű, szavatartó ember volt. Tehát akkor léptem be a szakszervezetbe, ám '88-ban kiléptem.

ErFa Hír – Miért sértődött meg?

M. L. – Bugacon tartottuk a szakszervezeti választást, néhány kollégámmal nem értettünk egyet az eredménnyel, szó szerint azt mondtuk, hogy csalás volt. Olyanok is szavaztak, akik nem voltak jogosultak a választásra. Elutasították az ötünk kifogásait, s azt választották meg, akit mi nem akartunk. Meg is írtuk a panaszkodunkat a budapesti központba. Eljöttek kivizsgálni az ügyet, meghallgatták a kifogásainkat. De ez nem hozott változást, meg akartak győzni, hogy fogadjuk el a helyzetet, úgyhogy mi kiléptünk. Megfogadtuk, hogy amíg az lesz a titkár, akit megválasztottak, addig nem leszünk tagok.

ErFa Hír – Ennek a kemény lépésnek nem volt szakmai vonalon retorziója?

M. L. – Akkor már Sódar Pál volt a vezér, ő megjegyezte, hogy „hülyék vagytok”, de nem volt büntetés. Nekünk ugyanis a tisztesség fontos volt. Azt az embert alkalmatlannak tartottuk. Jó néhány év elteltével más – Rákosi József – lett a titkár, akkor visszaléptünk. Ő már nem volt függetlenített funkcionárius.

1989 decembere komoly változást hozott az életében, mert elnyerte a János-halmi Fűrészüzem vezetői beosztását.

1994-ben választás elé került, a vezérigazgató visszahívta Kecskemétre a kereskedelmi iroda élére. A másik lehetőség a maszekvilág lett volna...

Akkor köszöntött be a „szabad világ” a kereskedelem terén is, megszűntek a monopóliumok, de mindent maguknak kellett csinálniuk. Egyedülállónak számítottak a szakmában: kereskedtek. A cég éves fakitermelése 200 ezer köbméter szokott lenni, de a forgalmazott mennyiség a dupláját is elérte. Az ösztönző rendszer is hatékony volt, nagyobb eredmény esetén több volt a jövedelem.

Az osztrák Papirholz volt a legfőbb partnerük, ahova a hazai export zömét ők szállították. Másik külföldi piacuk a szerbiai Mitrovica papírgyára volt. Az üzlet egy darabig gördülékenyen ment, de ott is bekövetkezett a privatizáció, s attól kezdve a holland tulajdonossal elkezdődött a pereskedés. Végül némi veszteséggel sikerült kihátrálni az üzletből.

A társaság kereskedelmi tevékenysége megosztott a Kereskedelmi Iroda és az erdészetek között. A termelt fa mintegy 70 százaléka sarangolt választék. Akkor van piaci előnyük, ha mondjuk, 100 ezer úrméterről lehet tárgyalni. Ez a jogositvány a

A jánosalmi raklapüzem őselődje egy homokkőtéglagyár volt. Amikor kitélt az ideje, az országos kiterjedésű ládagyárnak lett a 9. számú gyáregysége. A 60-as években, egy nagy átszervezés során, a vállalat az erdőgazdaság kebelébe került. 1980 körül mintegy 200, többségében nő dolgozója volt. Ők szegezték szalagfűrészsel vágott lemezekből kézzel a ládákat. Később a munkafolyamatot gépesítették, nagy volt a mezőgazdaság ládaigénye, főleg a szabolcsi alma miatt. De sok láda került külföldi megrendelőkhöz is. 1992-ben szállították a Rudolf Gehlen kereskedő cégnek az utolsó lapra szerelt ládákat. Akkor született meg a döntés, hogy „arccal a raklap felé”.

Kereskedelmi Irodánál van. Az erdészetek az akáctermékekkel kereskedhetnek, központilag meghatározott minimál áron.

A 2008-ban kezdődött gazdasági válság idején történt, hogy a legnagyobb raklapvevő egyik napról a másikra bejelentette, hogy nem vesz több raklapot. A maszek raklapgyárak azonnal elbocsátották a munkásaik felét, de az állami vállalatnak a leépítést központilag megtiltották. A részleges megoldást az jelentette, hogy fél munkaidőben, fél pénzért foglalkoztatták a munkásokat. Ekkor lépett be a szakszervezet, és a tagok kaptak némi segílyt ezekben az időkben.

ErFa Hír – Hogy vezetett az út a szakszervezetbe való visszalépéstől a szakszervezeti funkcióig?

M. L. – A kényszer vitt oda. A szakszervezet az egykori szerepét elvesztette. Megkerestek, hogy a központból kellene valaki titkárnak. Elvállaltam, s rajtam maradt... Nincsenek lehetőségeink, nem vagyunk érdekérvényesítő helyzetben. Az erdészeteknél is teljes az érdektelenség. Egy dologgal tudjuk őket maradásra bírni, hogy meglegyen a minimális létszám a kollektív szerződés aláírásához. Nincs miről tárgyalnunk. A tulajdonos év végén megmondja, hogy mennyi lehet a bérfejlés, és a téma lezárva. A fiatalokat nem nagyon érdekli, és mindenki azt kérdezi vissza, hogy jó, jó, de mit ad nekem a szakszervezet? Már beiskolázási segílyt sem adhatunk, mert az is jövedelem. A káféterianál évente tudunk valami emelést elérni.

ErFa Hír – Üdültetés?

M. L. – A cégnek sok szobája van a szántódi üdülőben, de az üdülési bizottságban nem szakszervezeti tagok döntenek. Mindent a társaság fizet, ezért az dönt.

ErFa Hír – Hogy lehetne az érdektelenségen változtatni?

M. L. – Föl kellene tudni mutatni valamit a szakszervezetnek, amit a szakmának el tudott intézni. Sajnos nem tudunk semmit fölmutatni. Négy évvel ezelőtt eljött az elnökség ülésére az akkori helyettes államtitkár, akinek elsoroltuk a gondjainkat. Többek között az illetményfával kapcsolatban. Azok közül semmi nem valósult meg. Hiába petícióztunk, az már csak a döglött ló patkolása volt.

Az sem volt jó döntés szerintem, hogy az értelmiségi szakszervezethez (ÉSzt) csatlakoztunk. Nekünk nem csak az értelmiségi dolgozókat kell képviselnünk. Emiatt az ÉSzt nem érzi magáénak a mi gondjainkat. Elfogyott a levegő körülöttünk.

Z. Z. – N. L.

„Kerületvezető erdész volt az életem célja”

Sulyok Ferenc vezérigazgató

Családi mintája nem volt az erdész hivatáshoz. Édesapja kőműves, édesanyja könyvelő, felmenői között nem tud erdészről, vadászról, de még faiparosról sem.

Fekete István regényei hatására és egyik osztálytársa lelkesedését követve, együtt határozták el, még az általános negyedikében, hogy erdészek lesznek.

Abonyban nőtt föl, a határában álló kis tölgyliget volt az erdő.

Amikor eljött a pályaválasztás ideje, a Mátrafüredi Erdészeti Szakiskolát célozta meg, ahol sok erdő volt a környéken. A komoly túljelentkezés ellenére főlvettk.

– Roppant boldog voltam, amikor kiderült, hogy főlvettk – emlékezik a vezérigazgató. – Egyetlen osztály indult 1988-ban. Dacos makacssággal ragaszkodtam ahhoz, hogy kerületvezető erdész legyek, az volt életem célja. Ennek az vetett véget, hogy 1992-ben, amikor végeztem, sorra csődöt jelentettek az erdőgazdaságok. Ebben a helyzetben „menekülési lehetőség” volt, hogy a Soproni Egyetemre menjek.

A matematikai alapokkal állt hadilábon, az ábrázoló geometria úgy, ahogy ment. Inkább évhalasztást kért, visszament Mátrafüredre, és megszerezte a technikus oklevelet kitűnő minősítéssel. Ez idő alatt megtanulta a gimnáziumi matematikát, és úgy tért vissza az egyetemre.

– Hallatlan előny volt, hogy a technikumból vittem magammal sok-sok szakmai tudást, ami a növénytanánál, az erdőművelésnél sokat segített, arról nem is beszélve, hogy a szakmai gyakorlat terén is voltak ismereteim. Mátrafüred előnye volt a sok közeli erdő, és az oktatás gyakorlat-orientált-sága. A nyári gyakorlataimat pedig a Ceglédi Erdészetenél töltöttem.

Az egyetem elvégzése után „lóugrással” vette a szakmai feladványokat, bár volt tanulmányi ösztöndíja a NEFAG-tól, és ott készítette a diplomamunkáját is. A diplomázás után Svédország felé vette az irányt, hogy az elnyert két hónapos ösztöndíjat teljesítse.

A honvédelmi kötelezettséget polgári szolgálatosként abszolválta az Állami Erdészeti Szolgálat Kecskeméti Igazgatóságánál.

A szakigazgatásban a „száraz” ügyekbe kóstolt bele, szakszemélyzeti

nyilvántartás, földügyek, megosztások véleményezése. Ezt követték a jogi „bugyrok”, az erdőterület igénybevétele, a vadászati szakhatósági állásfoglalások.

2000. január 1-jétől a NEFAG-nál kezdte a szerződéses kötelezettségei teljesítését, mint a Szolnoki Erdészet felhasználási ágazatvezetője. A működési körletük az egész megyére kiterjed, érdekesebbnél érdekesebb területekre a Hortobágy-Berettyótól a Zagyvág, Karcagtól Jászfelsőszentgyörgyig. A nagy fakitermelések dandárjában az akkori árvíz pontos logisztikával csekély faanyagvesztéssel megúszták, de az árvíz miatti erdőpusztulást már nem. A vízügyi védművek építése és az árvízkarok felszámolása miatt rekord mennyiségű termelés zajlott, amiből jelentős felújítási

kötelezettség is keletkezett. Meg is kapta az erdészet művelési ágazatának vezetői posztját.

2002 novemberében ismét a kecskeméti szolgálatnál találjuk, pályázatkezelési és támogatási ügyintézőként.

Közben elkezdte tanulmányait az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében – Rájöttem, hogy a jogi bikkfanyelv megtanulható, nem áll távol tőlem – 2005-ben pedig a szervezet igazgatóhelyettese lesz.

Sok volt a feladat, sok a magánerdős telepítés, sok a rövid vágásfordulójú, intenzíven kezelt erdő és sok a rendezetlen terület. „Nálunk a folyosó 90 km hosszú” – (copy right dr. Göbölös Antal), mert a tervezők Szegeden voltak, a felügyelők pedig jobbára Kecskeméten.

Kellemes állást kínáltak

Dél-Svédországban a kétmillió (!) hektár magánerdőt kezelő erdőbirtokossági szövetkezetnél tett szert nagyon hasznos tapasztalatokra. A zömében fenyvesekkel gazdálkodó szervezetnél érdekes volt, hogy kiterjedt feldolgozóiparral is rendelkezett. Több fűrészüzemük, cellulóz- és papírgyárak is volt. Szövetkezeti keretek között nagyon fejlett vertikális integrációt valósítottak meg. Ők meg azon lepődtek meg, hogy a kitűnő soproni képzésnek köszönhetően milyen erősek a növénytani alapjai, mert a mohák és zuzmók rendszertanba illesztését latin nevekkal abszolválta. De hasonló bámulatot váltott ki a kontrolling osztályon az akkori ÁFA-átszámítás gyors megoldása is. Ennek következtében nem meglepő, hogy meg is kínálták egy kellemes állással. Az ajánlat bármilyen csábítóan is tűnt, itthon akarta kipróbálni magát, és a svéd tél sötétsége sem volt igazán ínyére.

2010-től, a nagy vezérváltáskor pedig már a KEFAG vezérigazgatói székében ül. A céget hatósági oldalról már meglehetősen jól ismerte.

– 2010-ben viszonylag széles tevékenységi körrel rendelkező céget vehettem át – idézi föl a váltást Sulyok Ferenc. – Szerencsére hagytak dolgozni, rám bízta a döntéseket. 2011-ben én léptem meg az addig kft-ként működő gépüzem integrálását önálló erdészeti céggé. A talpon maradás érdekében a szolgáltatási-vállalkozási szektorunkat fejlesztettük: az autópálya-fásítást, az árvízi védművek füvesítését, a véderdő-telepítést, lakóparkok és tetőkertek kialakítását, a Kossuth-téri beruházást és karbantartást, a fehérvárúrszói kastélyparkot. Ezekkel „magunknak kerestük a bajt” – mondja nevetve.

– Egy 2007-es kormányhatározat végrehajtásának részeként ebben az időben, azaz 2010-ben kellett átadnunk 3500 hektár védett területet a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság kezelésébe. Az állományaink 6,5 százalékát vitték el ezzel. Volt, ahol a védett növények jelenléte indokolta a védettségi státuszt, máshol meg a területi integritásra hivatkoztak, mondván, ha nincs is ott védett érték, de ha körülötte van, akkor tartozzék egybe. Ennek fejében csodaszép fekete fenyveseket és akácokat kellett átadnunk. Ez a veszteség is arra motivált, hogy nyissunk a szolgáltatások felé.

– Csökkent ugyan a természetvédelmi korlátozás alá eső területünk, de maradtak a Natura 2000-es területek és sok olyan erdő, amely gazdasági küszöb alatt van, határteremőhelyen lévő faállománnyal, talajvédelmi rendeltetéssel.

Oszlassunk el egy tévhitet, a KEFAG nem akácnagyhatalom, ez csak a környező magánerdők esetében igaz. Az 50-es, 60-as évek nagytáblás, futóhomok megkötést szolgáló erdőtelepítései túlnyomórészt fenyővel történtek. A cég fafaj-összetételének 41–42 százalékát a fenyők teszik ki. Ezt még mindig nem az akác, hanem a hazai nyárasok követik közel 30 százalékkal, s csak ezt követi az akác 21–22 százalékkal.

Ha a cég árbevételét áttekintjük, azt kell megállapítani, hogy a hagyományos erdőgazdálkodás, a fakitermelés a bevétel 30 százalékát produkálja, ehhez jön még a vadászat 3 százaléka, a többi

pedig a faipar (40–42 százalék), a csemete- és dísznövénytermesztés, valamint a vállalkozási-szolgáltatási tevékenység (parképítés, környezetrendezés, fa- és csemetekereskedelem – mintegy 15 százalék) hozza. A vagyonekeztetett erdők működtetése negatív előjelű, ami a korábbi futóhomokon létesült, gyenge gazdasági potenciálú erdők esetében nem meglepő. Az erdők jövedelméből tehát nem tudnak megélni, a veszteséget a vállalkozások pótolják. A tulajdonos elfogadja a szerény, 40–50 milliós eredménytervet. A társaság adózott eredménye mellett nem szabad elfeledkezni arról, hogy a cég működése az igénybe vett támogatások, valamint a befizetett adók, járulékok és egyéb díjak szaldójaként évente több mint 500 millió Ft-tal gyarapítja az állami költségvetést! Köszönhető ez többek között a több, mint 450 fős munkavállalói létszámból fakadó közteherviselésnek, de pl. annak is, hogy a rakodólapok után fizetendő környezetvédelmi termékdíj a termelőt, azaz a raklapgyártót terheli.

A társaság történetének utóbbi 20 évét tekintve volt olyan időszak, amikor viszonylag kiugró eredményeket produkált a cég, aztán jött egy időszak, amikor a közjólét került előtérbe, és a pozitív nulla volt a követelmény, most pedig a jól felfogott érdekük azt diktálja, hogy a fejlesztések érdekében eredményt kell felmutatni.

2018-ban 25 éves volt a cég. Ezt a KEFAG titokban ünnepelte meg. Miért? – kérdeztük a vezért.

– Az idő múlásának ünneplését nem tartom szerencsésnek. Majd minden évre jutna egy jubileum, hol a Vackor Vár Erdei Iskola, hol a Juniperus Parkerdészet, hol pedig a Kecskeméti Arborétum létesítését ünnepelhetnénk. De mi lehet ezeknek az üzenete? Nem leszünk magamutogató „celebek”. Ha újat tudunk mutatni-mondani, ha az örökségünket tudjuk gyarapítani, akkor van értelme a szereplésnek. Fontosabbnak tekintem a konkrét fejlesztések bemutatását. Remélem, hogy a közjóléti szerepvállalásaink (kulcsosházak, kilátók) mellett a termelő beruházásainkat is reflektorfénybe tudjuk majd állítani.

– A sajtóban jelen vannak...

– Arra figyelünk, hogy a helyi, regionális médiában jelen legyünk. A következő célunk a honlapunk megújítása.

A társaság különlegességének – egyfajta titkos állomásnak – tekinthető az

Innovációs Központ, amely a szaporítóanyag-termesztési részlegből jött létre, és a cégközpontozathoz tartozik szervezeti-le: az erdőgazdálkodási osztály alege-sége. A szaporítóanyag termesztésén túl a génmegőrzéssel (különös tekintettel a vadgyümölcsökre), maggyűjtéssel és értékesítéssel, pályázatok koordinálásával, és ágazatspecifikus, gyakorlatorientált kutatással foglalkoznak. Egyik sajátos kutatási témájuk pl. a fahamu hasznosítására irányul, de kísérleti csemetekertet és talajlaboratóriumot is működtetnek, valamint fekete fenyővel erdészeti származási kísérleteket végeznek.

A cég büszkeségei közé tartozik a két keletiből dárállomány és a császáröltöztési gímszarvas állománya. A fatermeszpontjából viszonylag gyenge adottságú erdők a vad számára kiváló élőhelyeket biztosítanak. Kutatások bizonyították, hogy az agancsképzéshez a fenyőhajtás és a friss akákhajtás találkozása, a bennük lévő ásványianyag-tartalom miatt, kitűnő trófeaeredményeket produkál. Egyedül a vízhiány okoz gondot, de az mesterségesen biztosítható. A továbbiak a szelekción, a szakértő gondozáson és a türelmen múlnak. A dár emellett könnyebben kezelhető vad, mert jobban tartja a területét, migrációs körzete kisebb. Az országos vadgazdálkodási adattár híven tükrözi erőfeszítéseinket, s a dicsőség másik oldala, a vadkár pedig nem jelentős.

2003-ban miniszteri avatással adták át a Kecskeméti-Hetényegyházán lévő Vackor Vár Erdei Iskolát, mint kiemelkedő közjóléti és oktatási központot. Manapság milyen hozadéka van ennek az intézménynek?

– Mindenképpen jelent ismertséget, és elismerést is. Sokan rácsodálkoznak, hogy az erdészeti társadalom ilyesmi iránt is fogékony. Tisztelet illeti a kollégákat, hogy ennyire személyesen és szenvedélyesen folytatják ezt a tevékenységet. Ma már országos ismertsége van az erdei iskolának. Ezen túlmenően Szulyovszky László kollégánk 1848–49-es szabadságharcához kötődő szellemi és tárgyi hagyatékát is gondozzuk ugyanott.

– A kollégáimra vagyok a legbüszkébb – mondja határozottan a vezérigazgató. – A viszonylag nagy, de ennek ellenére összehangoltan, jól dolgozó, összetartó csapatra.

Zétényi Z. – Nagy L.

A legfátlanabb megyéből jött

Koczka Zoltán

vezérigazgató-helyettes

Mezőhegyesi származású családjában senki nem volt szakmabeli. A legfátlanabb megye, de a legjobb földek ott találhatók. A kettő között talán lehet némi összefüggés... A 46 aranykoronás földekre vétek lett volna fát ültetni.

Szülei klasszikus úttörő, „vidéki” fotográfusok, de őt csak amatőr szinten ragadta magával a kamerák, a sötétkamra, az ezüstbromid világa. De a gyönyörű nóniuszokat futtató ménes és a cukorgyár világában sem kereste jövőbeni boldogulását.

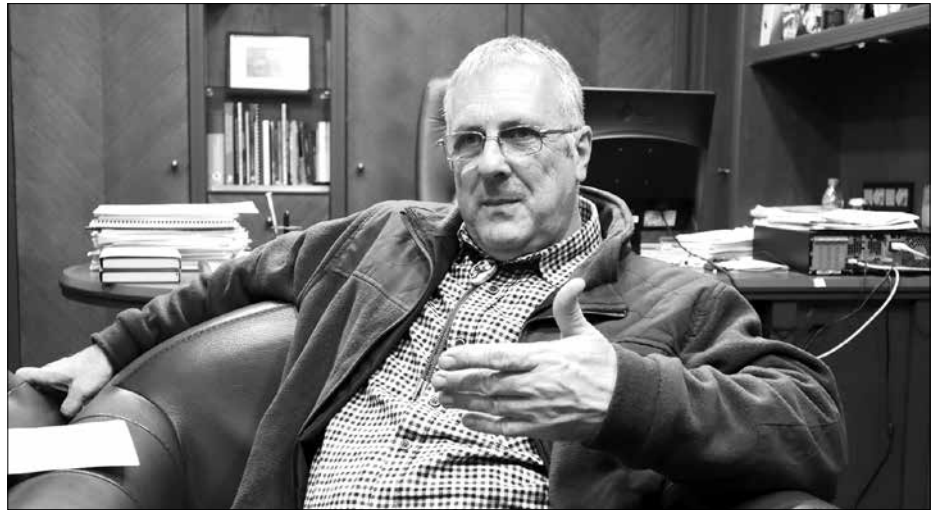
Makóra járt a Viharsarok patinás reálgimnáziumába, ahonnan egy híján mindenki továbbtanult. Ő éppen Sopronban. A biológia ejtette rabul, különös tekintettel a rovarvilágra. Az egyetemen Igmándy Zoltán professzor keze alatt szorgoskodott. A diplomamunkáját már a fenyőrontó taplóról írta, így a kecskeméti – akkor még létező – ERTI-be küldték, ahol akkoriban „nyüzsögtek a kutatók”. Tóth József vette a szárnyai alá. De ha már erre járt, kötött hamar egy tanulmányi ösztöndíjas szerződést a KEFAG elődjével. 1981-ben diplomázott, és azon melegében a Kerekegyházi Erdészethez került. Egy év múlva már erdőművelési műszaki vezető a 11 ezer hektáros erdészetenél.

Er Fa Híradó – Meddig tartott a kerekegyházi történet?

K. Z. – Jogos a fölvetés, mert következett egy kitérő 1986–1990-ig, a Kecskeméti Erdészeti Szolgálatnál. Akkor más világ volt az erdőfelügyelőségénél, sokat jártunk terepre, ráadásul Kerekegyházát is „megkaptam”. De ’90-ben megüresedett az ottani erdészeti vezetői poszt, amit megpályáztam, s visszavettek oda, ahonnan indultam. Ekkor már Sódar Pál volt az igazgató. Szerettem az erdészeti „légkört”, de némi átszervezést követően bekerültem a központba, ahol osztályvezető-helyettes, majd 15 évig osztályvezető voltam. 2014-ben nevezték ki vezérigazgató-helyettesé.

ErFa Hír – Átélté a nagy átszervezést és a leépítéseket is...

K. Z. – Akkoriban több mint ezer fő volt a cégnél. Nyolc erdészet volt: Bugac, Császártöltés, Harkakötöny, Jánoshalma, Kelebia, Kerekegyháza, Kiskunhalas és Nyárjas. Elbocsátások és összevonások.

Kerekegyházán én vezényeltem le a vállalkozói átállást. Máig emlékszem, milyen riadalmat okozott az akkori dolgozóknak a változás bizonytalansága, de a vállalat szempontjából nem volt más és jobb megoldás. A munkások kedvező áron megvehették a fűrészeket, a szállítójárműveket, de onnantól kezdve maguknak kellett az életüket irányítani, kezdődő mikro vállalkozásaikat bonyolítani, adminisztrálni és erre nem voltak felkészülve. Telegdy Pál segített rajtuk azzal, hogy beléptette őket az akkor már jól működő Erdőszövbe.

Egy másik fontos dolog a kárpótlási folyamat. Ennek kapcsán egy fél erdészeti területet elvittek az erdőgazdaságtól. Gyakorlatilag mi végeztük az átadandó területek kijelölését, de nem mindig lehetett ezt számunkra is előnyös módon megtenni. Ezután lett a nyolc erdészetből négy. De megtartottuk a specialitásainkat, a csemetekerteket, a gépüzemeket, a díszfaiskolát és a fűrészüzemeket. Voltak persze krízishelyzetek is, amikor gazdasági okokból leállt a raklap piac és a dolgozóknak az erdőben kellett munkát adni. Mindent megtett a cég vezetése annak érdekében, hogy ne zárjuk be az üzemet. Végeredményben jó döntést hoztak.

ErFa Hír – A természetvédelem is elvitt pár ezer hektárt annak idején...

K. Z. – Mintegy 3500 hektárt csak Bugacon. A helybéli kollégákat nagyon megrázta ez a döntés. Gyönyörű, 90 éves feketefenyvesek is voltak az átadott területen. Aztán egy évre rá emberi gondatlanság miatt leégett az egész terület. Lehet, a sors akarta, hogy így legyen, ki tudja. Mindenesetre gazdaságilag is megérettük ennek hatását, de ez már történelem és meggyünk tovább.

ErFa Hír – Ennyivel is kevesebb lett a védett területük...

K. Z. – Valóban, csupán 2,8% a természetvédelmi rendeltetésű kezelt erdő területünk, de az összes, valamilyen okból természetvédelmi korlátozással érintett területünk is csak 17 százalék. Viszont országosan a leggyengébb adottságú erdőterületet kezeljük. Az eredményünkért nagyon meg kell dolgoznunk. Ez nem önsajnáltság, csak tény.

ErFa Hír – Milyen körülmények fogadták a vezér helyettesét?

K. Z. – Nagyon jó csapatot örököltam elődeimtől, közvetlenül Ugró Sándortól, a korábbi helyettesétől. Az egységvezetők és a központi kollégák is kitűnőek. Mi egy nagyon összetartó kollektíva vagyunk.

ErFa Hír – Mostanában zajlanak a bér- és ártárgyalások...

K. Z. – Igen. Ha csak nyolc-tíz százalékkal emelkednek a bérek, az évi száz milliót meghaladó bérköltség-növekedést jelent, de ugyanilyen arányban növekednek a vállalkozói díjak is. Szerencsére termékeink iránt most nagy a kereslet, mind a gömbfa, mind az elsődleges faipari cikkek, pl. raklapok iránt, de annak is megvannak a piaci felső határai és az eladásokból adódó bevétel-többlet nem biztos hogy fedezi a költségnövekedést. Így aztán, hogy teljesíteni tudjuk kitűzött céljainkat, még sok mást is ki kell találnunk.

ErFa Hír – Van-e tűzifa-helyzet?

K. Z. – A kereskedőknek egyelőre csak korlátozottan adunk el, de a lakossági igényeket kiszolgáljuk, mint ahogyan a szociális tűzifa programból ránk háruló kötelezettségeket is. Idén ez idáig még nem volt nagy tél, úgyhogy hamarosan föl kell oldani a tilalmat. Azonban, ahogy

mondják, még nem ette meg a kutya a telet.

ErFa Hír – Az exportlehetőségek jelennek-e valamilyen előnyt?

K. Z. – A Papierholz Ausztria GmbH-val több évtizedes, hagyományosan jó kapcsolatunk van, de a belföldi feldolgozóipar is fontos a számunkra. Szerencsére a papírgyártás technológiájához kell a kéttűs fenyő alapanyag is, tőlünk nyugatra meg lucfenyvesek vannak főként. Így aztán egymásra is vagyunk utalva, ami segíti az előnyös megállapodást.

ErFa Hír – Gondolkoztok-e valami újdonságon, mint annak idején a raklapgyártás indítása?

K. Z. – Jelenleg a munkaerőhiány a legnagyobb problémánk, a gépesítettség fokozása elkerülhetetlen. Nemrég saját

beruházásban vettünk egy új harvesztert, kihordóval együtt, de kellene vennünk még egy ilyen párost, mert azt is el tudjuk látni egész éves munkával és így a termelés is, egyenletesebbé válna. Egy ilyen gépsor jelenleg 200–250 millió Ft-ba kerül. Ugyanennyi kellene a raklapgyártás fejlesztéséhez is egyszerre azonban mindent nem lehet, ezek azok a komoly döntések, amik előttünk állnak. Előkészület alatt áll a kecskeméti fűtőmű biomassza alapú beruházása, ami új lehetőséget teremthet termelés szerkezetünkben. Ez is egy olyan lehetőség ami a termelésünk terén új utakat nyithat már akár 2019. év végétől.

ErFa Hír – Az éghajlatváltozás várható következményei hatnak-e a gazdálkodásra?

K. Z. – Amikor 1981-ben kezdtem ezen a területen, még jóval csapadékosabb idők

voltak. Ma már csak 500 mm csapadékot kapunk éves szinten. Szinte már érzékelhető, hogy a jelenlegi erdőssztyepp klíma lassanként sztyeppbe megy át. Azt tapasztaljuk, hogy az évszakok egybefolynak, de abban én személy szerint nem nagyon hiszek, hogy gyökeresen megváltoznának az éghajlati viszonyok egy-két emberöltőnyi idő alatt. Azt senki nem tudja megmondani, hogy milyen lesz itt az időjárás ötven év múlva, mint ahogy száz évvel ezelőtt sem igazolódtak be az ilyen irányú jóslatok. Egy biztos, hogy a homokhátságon jelenleg élő fás vegetáció más fafajjal történő átalakítására nem igazán adódnak alternatív lehetőségek. Addig pedig, amíg ezek az erdők élnek, az alföldi erdészek teszik a dolgukat.

Zétényi Z. – Nagy L.

A vezető Cantus

Dr. Bárány Gábor,

az Erdőgazdálkodási Osztály vezetője

Első generációs erdész. Szentesen született, de Szegváron, ezen a Tiszaparti kis településen nőtt föl. Édesapját a számítástechnika ejtette rabul elég korán, így ő abba dolgozta bele magát. Édesanyja pedagógus, az iskola igazgató-helyettese, ma már mindketten nyugdíjasok. Hárman vannak testvérek. Nős, és neki is van már egy két éves kislánya. A természet iránti vonzalma elég korán kialakult, sőt, már kisiskolás korában meglepte tanítónőjét, amikor kijelentette, hogy márpedig ő ornitológus szeretne lenni. Kézenfekvő volt számára a természet-hez közel álló életpálya választása így nyolcadik után a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikumot választotta. Akkoriban komoly túljelentkezés volt, 1990-et írtak. Eszes Ferenc lett az osztályfőnöke.

B.G. – Gyerekfejjel természetesen másként képzeltem a szakmát, mint ahogy az a technikumban kibontakozott előttem. De nem nevezném ezt csalódásnak. Az erdőgazdálkodás, az erdőszet, benne elsősorban az erdőművelés rabul ejtett. Amikor végeztünk, 1995-ben, az erdőgazdaságoknál egyfajta kiválasztás volt érzékelhető, nekünk úgy tűnt, nem nagyon akartak új alkalmazottakat fölvenni. Többek között ezért is jelentkeztem

Sopronba, de nem az erdőmérnöki, hanem a környezetmérnöki szakra. Aztán persze az első félév után át-, valójában ahogyan én akkor éreztem visszajelentkeztem az erdőmérnöki.

ErFa Híradó – Mi történt?

B.G. – Hiányzott a szakma, a közösség, az elhivatottság.

ErFa Hír – Bevált Sopron?

B.G. – Életem egyik legszebb időszaka volt az a hat év, amit ott tölthettem. Persze aki Sopronba járt, azok nagyjából mind ezt mondják. Fantasztikus évfolyamunk volt, mind a szakmát, mind a közösséget tekintve. Éltük a magunk életét a Selmeci Szellem szerint, megújítottuk a Selmeci Társaságot, de sok új dolgot is mi honosítottunk meg. Évfolyamunk találta ki pl., hogy Csornáról különvonattal vigyük a balekokat – tehervagonokban, megreformáltuk, tematizáltuk a balekoktatást, de mi alapítottuk meg a sörfutás intézményét is. Az egyetem egyik vezető cantusa voltam, Cantus-versenyek többszörös győztese. Talán ennek köszönhető, hogy még végzésem után 7 évvel is kaptam felkérést a 2008-as selmeci vándorgyűlésen fellépő Szemerey Tamás által vezetett Cantus-karba. Társadalmi munkámért elnyertem az egyetem Alma Mater kitüntetését, de talán fontosabb elismerés volt, hogy második évfolyamom Valetalelnöknek választott.

ErFa Hír – No, és a szakma?

B.G. – Az erdőművelés iránti vonzalmam megmaradt. Bár a diplomamunkámat geodéziai témakörben készítettem:

A Vértesi Erdő Agostyáni Arborétumának bővítését terveztük egy évfolyamtársammal közösen. Végzéskor azonban az Alföldhöz és a műveléshez visszatérve, az ERTI püspökladányi kísérleti állomására szegődtem gyakornoknak, közvetlenül Csiha Imre kezei alá. A kutatás így egyféle hozadéka lett érdeklődési körömnek. Nemes nyarasokkal kezdtem foglalkozni, és szerencsém volt, még dolgozhattam együtt a szakma egyik nagy öregjével, a legendás Tóth Béla bácsival. Még közös publikációnk is született, amit természetesen a mai napig komoly megtiszteltetésnek érzek. Később a doktori disszertációm is ebben a témakörben írtam. 2009-ig dolgoztam az ERTI-nél, s onnan kerültem az akkori FVM-be, Lapos Tamás osztályára. Még kivettem a részemet az új törvény záró aktuáiból, és egyes végrehajtási rendeletek kidolgozásában

is. De a fő munkaterületem a vidékfejlesztési program egyes támogatási rendeleteinek alkotása volt: többek között az erdő környezetvédelmi program, a közjóléti támogatások, valamint az erdészeti potenciál megőrzéséhez és helyrehozásához kapcsolódó intézkedések összeállítása. Ezek mellett fontos feladatként elláttam az Országos Erdő Tanács titkári teendőit is. De valahogyan ezen kívül is „megtaláltam” a különböző tanácsok, így – csak a legfontosabbakat kiemelve – a Nemzeti Génbank Tanácsnak és az Erdőrezervátum Bizottságnak is tagja voltam.

ErFa Hír – Volt rálátása a tudományos és más ügyekre...

B.G. – Igen, és ennek köszönhetően sokat is tanultam a minisztériumban, valójában szerettem ott dolgozni, és a fellegemet is ott ismertem meg. Szakmai szempontból jó volt látni, miként működik a folyamat, hogyan áll össze a rendszer. Sokan nem gondolják, de nem egyszerű dolog elérni, hogy a szakmai érdekek és a politikai irányelvek is érvényesülni tudjanak.

ErFa Hír – Miért telt be a pohár a Kossuth téren?

B.G. – Én sokkal inkább gyakorlati embernek gondolom magam, de be kell valljam, a három évig tartó jogalkotási munkában kicsit el is fáradtam. Ezért amikor a KEFAG részéről megkerestek, rövid gondolkodási idő után döntöttem. Az akkori Erdészeti Szaporítóanyag Termesztési Központ vezetésére kértek föl...

ErFa Hír – Ami most Önhöz tartozik...

B.G. – Igen. Nevében a szaporítóanyag-termesztés központja volt, de a cég innovációs tevékenysége, a pályázatok és a kutatás is oda tartozott. Ezért is változott később a neve Innovációs Központtá, itt 2014-ig dolgoztam, azóta az Erdőgazdálkodási Osztály vezetését látom el, ahová a központ irányítása is tartozik. De ezen felül az osztályhoz tartozik a KEFAG szinte valamennyi szakmai jellegű feladata – csemetetermesztés, erdőművelés, fahasználat, a vadászat, a mezőgazdaság, a kutatás, a közfoglalkoztatás, valamint a biomasszatermelés – koordinációja, tervezése és a hatóság felé való dokumentálása.

ErFa Hír – Ez így egy szuper osztálynak tűnik...

B.G. – Tény, hogy feladataink nagyon sokrétűek, ennek megfelelően sok ágazattal foglalkozunk.

ErFa Hír – Mindezek ellenére az erdészetek a vezérhez tartoznak...

B.G. – A cég strukturális felépítését tekintve igen. A mi feladatunk koordinációs, tervezési, ellenőrzési és sokszor adminisztrációs jellegű. Az információkat az erdészeti igazgatóktól vagy a műszaki vezetőktől szerezjük be. De egyfajta szolgáltató tevékenységet is végzünk az erdészetek felé, hozzánk tartozik a pályázatok koordinációja is.

A tevékenységünk bővülését okozta az aprítékfelvételek iránti növekvő érdeklődés, ezért létrehoztunk egy új – talán már ágazatnak is nevezhető – részleget, saját aprítógéppel, így már mi végezzük a vágástér takarítást is. A megtermelt biomassza felhasználásának terén egyre bővülnek a lehetőségeink ezek közül az egyik legfontosabb a kecskeméti hőszolgáltatóval a TERMOSTAR-ral kötött élő szerződésünk, az épülő új fűtőművek ellátására. Ez a munka várhatóan integrátori szereppel is jár majd.

ErFa Hír – A hatalmi viszonyok hogy néznek ki? Utasíthat erdészeti igazgatót?

B.G. – Alapvetően kérünk, szolgáltatunk, tervezünk és ellenőrzünk. Ha utasítanunk kellene, akkor a vezérigazgatóhoz vagy a helyetteséhez fordulhatok. De szerencsére olyan jó kapcsolatban vagyunk a

kollégákkal, hogy csak ritkán kell az utasítások rendszeréhez nyúlni.

ErFa Hír – Mi fán terem az Innovációs Központ?

B.G. – Ez egyfajta kuriózumnak számít a hazai erdőgazdálkodók körében. A 90-es években minisztériumi támogatással jött létre Barna Tamás vezetésével, akkor még erdészeti-szaporítóanyag termesztési központ néven. Az ismert, hogy az erdőtenyészet szempontjából talán a legmostohább körülmények között gazdálkodik a KEFAG Zrt. Az innovációnak ezért mindig nagy szerepe volt a társaság életében.

ErFa Hír – Ezt én az ERTI kritikájaként fogom fel...

B.G. – Az ERTI a valamikori Duna-Tisza-Közi Kísérleti Állomásának megszüntetésével gyakorlatilag kivonult a térségből, és bár a mai napig jó kapcsolatot tartunk fenn, földrajzilag meglehetősen távol vannak tőlünk, a mindennapi feladatainkhoz szükséges alkalmazott kutatási tevékenységet így magunk vagyunk kénytelenek elvégezni. Egyébként a valamikori ERTI-épületről én mentettem meg a cégtáblájukat – veszi elő az igazi relikviát.

ErFa Hír – Milyen témákban vizsgálódnak a kollégák?

Life-program a Peszéri-erdőért

A meszes homoki erdőssztyepp-komplex ökoszisztéma szolgáltatásainak helyreállítása a Peszéri erdőben

A 2012-ben megfogant gondolatot négyéves felkészülési időszak követte, több pályázati kísérlettel. A végül 2017-ben indult OAKEYLIFE Program egy kuriózum a hazaiak között, mert a kaszóiak után a második olyan pályázat, ahol erdőgazdaság a fő kedvezményezett. Magyarul, oda megy a pénz, az felel az elosztásért. Két fő partner van a pályázatban, a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság és a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület. Más szóval, egy állami erdőgazdasági társaság együtt dolgozik a hivatásos természetvédelemmel és egy civil szervezettel.

– Bebizonyítjuk, hogy ezek a különböző érdekcsoportok tudnak együttműködni a közös cél, a Peszéri-erdő érdekében – állítja a szakember. – Ez egy nagyon érdekes, ezer hektáros Natura 2000-es erdőtomb, a valamikori alföldi tölgyesek maradványa. (Ebből 200 hektárnyi erdőt, benne egy erdőrezervátumot is, a nemzeti park, a többi a KEFAG kezeli.) Úgy tűnik, hogy itt a tölgy még képes felújulni, tömegesen található egy- és többéves újulat is. Azért is fontos ez, mert erre alapozva a gazdálkodási célokat is érvényesíthetjük.

A Peszéri-erdő vízgazdálkodási szempontból is különlegesnek tekinthető, mert, mintha csak egy tölcser aljában lenne, mélyebb fekvésű, jobb vízellátású a terület. A titok pontos megfejtése érdekében azonban sok vizsgálat kerül megvalósításra: talajvízszelők kutakat, több mint hatszáz talajgödört készítenek, amelyekre alapozva teljes termőhely-térképezést végeznek.

A projekt talán legfontosabb ténye, hogy nem pusztán megőrzés jellegű védelemről van szó, nem fogják lezárni a területet. Az ökoszisztéma szolgáltatásokat akarják helyreállítani, és ebbe bizony beleértendő a fakitermelés is. Ez talán a legfőbb üzenete a projektnek: a természetvédelmi érdekeket lehet úgy szolgálni, hogy a gazdasági célok is érvényesülhessenek.

B.G. – Pl. A különböző talajjavító, komposztáló anyagok (szennyvizek) elemzése, a csemetekertekben való alkalmazhatósága szempontjából. Különböző nedvesség-megkötő anyagok vizsgálata. A cserebogár elleni küzdelemhez bizonyos vegyszerek vizsgálatát is végezzük, van olyan erdészetünk, ahol nagyon erős a pajor károsítása.

Ezen vizsgálatokhoz külön kísérleti csemetekertet működtetünk, és van egy 30 hektáros géngyűjteményünk is. Ez utóbbiban a hazai – köztük a védett – vadkörte állomány komoly gyűjteménye is megtalálható.

Energetikai ültetvények fejlesztése terén az ERTI-vel működünk együtt. Egy másik ígéretes kutatási témánk a faanyag tüzelésekor keletkező hamu tápanyagként való hasznosítása. De ha-

sonlóan fontos kutatás a bálványfa megfékezésére irányuló biológiai védekezés lehetőségeit vizsgáló témánk, amit a Gyümölcsstermesztési Kutatóintézetrel folytatunk, ez egyébként az OAKEYLIFE projektünkhöz közvetve kapcsolódó téma. De azért is kiemelt feladat, mert 2021-ben kivonják a forgalomból a glifozát tartalmú gyomirtókat az EU-ban, jelenleg pedig ez az inváziós növények irtásának leghatékonyabb szere.

Működtetünk még egy talaj- és magvizsgáló laboratóriumot is, ami természetesen saját igényeken túl külső megrendelésekre is dolgozik. Közel ezer mintát vizsgáltunk meg 2018-ban.

Végül, de nem utolsó sorban, az Innovációs Központ foglalkozik a magtermeléssel és magkereskedéssel is.

ErFa Hír – Próbálkoznak-e itt a Pro Silva módszerrel?

B.G. – A Kiskunságban nagyon nehéz a Pro Silva elveit alkalmazni. Ezen a száraz, homokos területen ezekkel a fafajokkal csak nagyon korlátozott feltételek esetén működhet.

ErFa Hír – Az OAKEYLIFE Program célkitűzéseinek elfogadtatása, nevezetesen a gazdasági célok tolerálása, a természetvédelem oldaláról miként alakult?

B.G. – Természetesen adódnak súrlódások, de kellő türelemmel és kölcsönös megértéssel feloldhatók a konfliktusok. Nekem, mint a projekt menedzserének, ez is az egyik feladatom. Az eltelt időszak bizakodásra ad okot a hosszú távú együttműködésre, és reméljük, ez mások számára is példaként szolgálhat. **Zétényi Zoltán**

Egy igazi Oroszlán hölgy

Bekőné Polner Katalin,
a Juniperus Parkerdészeti igazgatója

Édesanyja, Polner Frigyesné, Csernovszky Júlia is erdőmérnök, a DALERD Zrt. Ásotthalmi Erdészeti erdőművelési műszaki vezető, majd erdészeti vezető volt. Így az anyatejjel szívta magába az erdő szeretetét.

Bár édesanyja igyekezett lebeszélni kis-lányát ennek a pályának a választásáról, de íme, nem sikerült. Gimnáziumba járt, mert anno leányokat nem fogadtak a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépben. A szegedi Radnótiiban érettségizett, és úgy okoskodott, hogy ha erdőmérnök lesz, akkor hódolhat másik nagy kedvtelésének, a kertészkedésnek, de fordítva ez nem működne. Így Sopronba vette az irányt. Ott felvette a dísznővény szakirányt is, Rakonczay Zoltán professzor kezei alatt. Kedvenc tárgya a dendrológia volt, Bartha Dénes professzor irányítása mellett. E témában írta a TDK-dolgozatát és a diplomatervét is.

Végzés után a KEFAG-hoz került, és beiratkozott Kecskeméten a Kertészeti Főiskolára kertépítő és zöldfelület-fenntartó szakmérnökre, amit a biztonság kedvéért elvégzett. Ám a cég akkori vezetője nem támogatta az ötletét, így rövidesen a Nyárjasi Erdészeti erdőművelési műszaki vezetője lett. 1996 tavaszát írták ekkor. Maradék idejében azért még elvégezte a számviteli főiskolát is – saját költségén.

Az idő múlásával férjhez ment, gyermeke született, gyesre ment, eközben a cégnél nagy változások következtek be. Ez azt is jelentette, hogy megszűnt a ko-

rábbi munkaköre. De igényt tartottak rá, így a központ erdőművelési előadója lett. Erdőtelepítéssel, autópálya fásítással, parkosítással foglalkozott.

A hölgy vadászik, két vadásztársaságnak is tagja. A Kecskemét környéki vadállomány félheti a fegyverét. Egyik területükön szépen gyarapodik a nyúlállomány, köszönhetően a sikeres dűvadgyérítésnek.

Vezérigazgató-váltás volt soron, s az új főnök olyan belső ellenőrt keresett, aki közgazdasági végzettséggel is rendelkezik. Őreá esett a választás. 2010-ig a belső ellenőrzés vezető tisztséget látta el.

A kormányváltást követően az új vezérigazgató megkínálta a Juniperus Park erdészeti vezetői posztjával, az akkori vezető, Szűcs Dezső betegsége miatt. A kapcsolat már korábban megvolt, mert a gyes mellett bedolgozott csemetetermesztőként, díszcserjéket, díszfákat nevelgetett.

Szeretett volna a „tő mellé” kikerülni, a gyakorlatba, ahol kreatívabban lehet alkotni. Számított arra, hogy nem lesz könnyű, sőt, nagyon kemény lesz...

Hatvan hektár állt rendelkezésre, és elindult egy szortiment-váltás, bővítés. Jelenleg mintegy 700féle díszcserjét, díszfát, örökzöldet, egzótákat termesztnek – az igényeknek és a hazai klímának megfelelően.

Éves szinten mintegy 300 millió Ft az árbevételük. Ennek 90 százalékát a dísznővények adják. Harminc állandó munkatársuk van, közülük 20 alkalmazott, 10 fizikai állományú. Hozzájuk csatlakozik 30 vállalkozó/közfoglalkoztatott.

A dísznővénytermesztésen kívül mintegy 300 hektár erdőt is kezelnek.

– Nyolc év kemény munka után most jönnek az eredmények, a sikerek – mutat a körben sorakozó díjakra, vázákra, oklevelekre. – Számos külföldi kiállításon, bemutatón szerepeltünk sikerrel.

Árbevételüknek három fő alkotóeleme van: belföldi nagykereskedelem és kiskereskedelem, illetve exportértékesítés. Az árbevétel mintegy fele ez utóbbiból származik. A jövőre nézve elsősorban a kiskereskedelmi áruválasztékot kívánják bővíteni. Kiegészítve a kínálatot kertészeti és erdészeti eszközökkel, berendezésekkel, bútorokkal, kellékekkel.

A hazai mezőnyben a top 10-be sorolja a Juniperust, és immár ötödik alkalommal vettek részt sikerrel az esseni nemzetközi dísznővény-kiállításon. A külföldi kiállításokat információszerzésre is használják, „begyűjtik” a legújabb termékekre, növényekre vonatkozó adatokat, tisztázzák a behozatal lehetőségeit.

A kecskeméti árudájuk 2018-ban ismét elnyerte a Kiváló Ároda címet. **Z. Z. – N. L.**

A fenyők egyharmadát saját gépeinkkel kell letermelnünk

Almási István,

a Műszaki Erdészet vezetője

1988. augusztus 29-én lépte át a KEFAG képzeletbeli küszöbét. Éppen a jubileumi évében kérdeztük.

– Nálunk van hűségjutalom, már meg is kaptam – büszkélkedik a harminc éve egy helyen szolgáló erdőmérnök.

Apja, nagyapja és ő maga is kecskeméti születésű. A Katona József Gimnáziumban végzett, amely akkor, és azóta is a város egyik legjobb középiskolája. Bár lakótelepen nőtt föl, mégis az erdészet ragadta meg már gyermekkorában. Otthon tárol három old timer traktort, de – mint mondja – csak azért vannak, hogy legyenek. A szépségükért.

Némi nyomdaipari kitérével került be az egyetemre, előtte még megszerezte az ofszet gépmesteri oklevelet.

Sopron nagy élmény volt, maga a város, a hagyományok és a tanárok. Őt még olyan legendás tanárok tanították, mint Moór Arthur, Vancsura Rudolf, Gencsi László, Igmándy Zoltán, Király László.

Gyorsan elvégezte Sopronban az egyetemet és máris jött vissza az Alföldre.

Kerekegyháza kezdte szakmai pályafutását, de amint megmelegedett a felújított szolgálati lakásban, 1990. február 15-ével át is helyezte Bugacra Sódar Pál, akkori vezér, mégpedig erdőművelési műszaki vezetőnek.

Az erdészet korábbi vezetője a legendás Horváth László volt, „Laci bácsi”, aki nyugdíjasként be-bejárt még az irodába. Ő nem volt irigy típus, rengeteget lehetett tanulni tőle.

„Amit itt most látunk, szinte minden az ő életműve, mert amikor Ő idekerült, se áram, se víz nem volt még” – magyarázza a gépészfőnök. – „A vadászház is az ő műve, hisz’ a vadászat szívügye volt. Kezdetben még kotlóssal keltették ki a fácáncsibéket, később már húsz-ezer madarat neveltek és bocsátottak ki évente!”

Már bele is melegedünk a régi erdőtelepítések történetébe, tízezer csemete hektáronként, sűrűn rakva, ami közé a kis bolgár traktor be tudott menni. Ezt szerette volna némi nosztalgiával visszahozni, vett is 1,2 hektár földet és betelepítette. Ebben szaladgál a kistraktorjával.

Már Kerekegyháza is a gépek közelébe férközt, a gépesítési műszaki vezető posztot töltötte be. Akkoriban még

minden erdészetnél volt saját géppark – csak a fiatalabbak kedvéért mondjuk.

26 év művelői múlt után, 2016 májusában helyezték ebbe a beosztásába.

Itt, Bugacon korábban fölépült egy műszaki bázis. A részvénytársasággá alakuláskor az országban a gépek nagy részét privatizálták. Ennél az erdőgazdaságnál azonban saját kézben maradtak a stratégiai gépek, a láncaltapasok, közelítők és rakodógépek. Ennek elsősorban az volt az oka, hogy nagy volumenű talaj-előkészítési feladataik voltak: tuskózás, a tuskók összetolása, mélyforgatás. Az erdőfelújítás sikere ezen múlik a Homokhátságon. A szállítást már nagyrészt maszekok végezték IFA-val. Akkoriban még működött a kisvasútnak egy szárnya is, de a kétszeres átrakodás költsége „agyonvágta” ezt a szállítási lehetőséget.

A részvénytársasággá alakulás után néhány évvel már különböző gépes szolgáltató kft-k alakultak a cégen belül, ezeket később összevonták a bugaci szervezettel, amely végül erdészetként integrálódott a társaságba. Ma az ERDŐGÉP Műszaki Erdészet végzi a talaj-előkészítési és erdőművelési feladatokat egészét és a faanyagszállítások felét a KEFAG Zrt.-nél.

ErFa Hír – Van-e kapacitás időnként bér munkára?

A.I. – Mivel a munkák kampányszerűen sorakoznak, így a tavaszi ültetések után vannak hullámvölgyek. Ezekben az időszakokban tudunk magánosok részére talaj-előkészítést vállalni. Ne feledjük, itt az erdőterület 60 százaléka magánerdő. A koncentráció következtében már vannak több száz hektárral gazdálkodó magánerdő-tulajdonosok.

ErFa Hír – Mi történik a még homokos tuskóval?

A.I. – Az „olcsó” energia időszakában senkinek sem jutott eszébe ennek a hasznosítása. A megtisztítás elég munkaigényes, két lépcsős darálással lehet

megszabadítani a tuskót a homoktól. Magánvállalkozások végeznek ilyen szolgáltatást, úgy, hogy fölvasárolják a tuskót.

ErFa Hír – Mekkora a személyi és műszaki állománya a gépüzemnek?

A.I. – 45 fizikai dolgozó van, négy tuskó-kotrógép, öt orosz láncaltapas, most vásárolunk egy Komatsu dózert. A mélyforgatások nagy részét két gumihevederes Caterpillar Challenger traktorral végezzük. Tapasztalataim szerint ez a mélyforgatás minőségét ugrásszerűen megjavította. Van hét darab terepes darus szerelvény, amelyeket 30–50 km hatósugárban lehet gazdaságosan használni. Ilyen távolságban elérhetőek a vasúti rakodók és a Társaság faipari üzemei. Vannak országútra való nyergesvontatóink is. Tavalyi beruházás egy Komatsu harvester és egy forwarder, amelyeken két-két gépkezelő dolgozik. Erre a lépésre az eddig stabil fakitermelő vállalkozóknál tapasztalható munkaerőhiány kényszerített bennünket. Az éves fenyő véghasználatunk letermelésének mondjuk egyharmadát saját kézbe kellett vennünk. A vágástéri hulladék darálására is összeállt egy géppark.

ErFa Hír – Ezeket a munkákat hogyan számolják el?

A.I. – Minden munkát egy belső elszámolási áron adunk át a társerdészeteknek, a megrendelőinknek. Az képezi a mi bevételünket. Ezek az árak a piaci ár alatt vannak valamivel. Ez azért néha érdekes szituáció, mert sok esetben mi vagyunk a legnagyobb piaci szereplő. Fontos, hogy a termelés biztonságának garantálása mellett ne legyünk kiszolgáltatva se a kapacitás terén, se pedig az árak tekintetében a magánvállalkozóknak.

ErFa Hír – Hogyan zajlik év végén a műszaki fejlesztési igényekkel kapcsolatos „verseny tárgyalás”?

A.I. – Minden erdészet betérjeszti a maga listáját... Az igényeket a műszaki osztályon összesítik és a lehetőségek ismeretében a társaság vezetői döntenek.

ErFa Hír – Van utánpótlás ezekbe a gépkezelői munkakörökbe?

A.I. – Nem nagyon. Nem válogathatunk a jelentkezők között.

ErFa Hír – Hol képezik ki őket? Mert egy-egy ilyen géphez a jogosítvány fél-millió forint.

A.I. – Nagyjából. Ásotthalmon folyik ilyen képzés, jelenleg is van két olyan gépkezelőnk, aki ott tanult.

Zétényi Z. – Nagy L.
(Folytatás a 15. oldalon)

Utunkon erdők kísérték

Történelmi utazás Lengyelországban

November közepén a lengyel testvérszakszervezet meghívására egy busznyi magyar erdész látogatott Lengyelországba. Utunkat – Áprilyval szólva – erdők kísérték: a Mátra, Bükk lába alatt, Zemplén mellett, a Kárpátokon át, s már a régi közös határon túl a Beszkidek és a lengyel síkság nagyobb és kisebb erdei. No és a történelem: előbb Kassa, Eperjes, s már odaát Dukla, Tarnow, meg áthaladva rajtuk – és útjelzőtáblákon olvasva – az első világháború magyar vér áztatta csatateret: Gorlice, Przemysl.

Az egykori osztrák Galíciában, illetve az orosz cáratyuska lengyel nagyhercegségében jártunk. Az ezen, meg némi porosz–német területen 1918-ban újjászületett Lengyelországban. Közel a mai ukrán és fehérorosz határhoz. Ennek azért van jelentősége, mert a nagyhatalmi játszó 1945 után a határt – a lengyelek kárára – 200 kilométerrel eltolták. Ezután ugyanaz jutott a lengyeleknek, mint a magyaroknak. Azaz mégsem! Mert a hol volt, hol nem volt Lengyelországban a történelem, az ellenállás *nemzetmegtartó* erővé vált. És ezt se régen, se most, se orosz, se osztrák és porosz, se német, se szovjet uraiknak nem hagyták feledni.

Most sincs másként. Akaratlanul, de persze inkább akarva, utunk minden állomása „történelmileg érintett” volt. Kezdve a szakszervezettel, amelynek megalakulása – ha csak pillanatokkal is – megelőzte az országalapítást. Orosz, német, osztrák szolgálatban álló, ezen országokban végzett erdészek döntöttek úgy, hogy lengyel szervezetet alakítanak. Aztán ott a radomi

erdészeti igazgatóság többszörösen történelmi székháza. Többszörösen, mert állami – arrafelé értsd: lengyel – erdészeti volt, maguknak építették, falán a címersassal.

Ez egyaránt zavarta a megszálló németeket és a szovjetek helytartóit. Sőt utóbb pártbizottsággá lett. Míg nem a 70-es években – jellemzően mifelénk nem is hallottunk a vidéki lengyel eseményről – egy „zavargás” nyomán kiégett... Ezután lett újra az erdészeké, már az

utolsó rendszerváltás után, majd került fel rá újra a büszke lengyel sas. Még utóbb pedig lett az épület alagsorában múltidéző múzeum, a fő emeleten pedig – ideiglenesen? végleg? – helyet kapott a Szovjetunió ellenében államalapító, emiatt felejtésre ítélt, de nem feledett: Pilsudski

marsall képe. Egy erdészet, egy mienkhez hasonló erdei oktatási központ udvarán pedig ott a kereszt, az emlékkő és tábla az ottani három katyni erdészáldozattal. Jellemzően ott is az erdő. Az erdő az ellenállás, a harc, a halál, de a megmaradás, az újjászületés helyszíne is. Annak ellenére, hogy a második világháborúnak – szakszervezeti adat – 17 ezer erdészeti dolgozó esett áldozatul. Nem kis részben azért is, mert társaságuk 1933-tól afféle paramilitáris, de mindenképpen hazafias

szervezet volt. Az sem véletlen, hogy a mindenkori lengyel katonai egyenruha úgy hasonlít az erdészekére. Akikre, illetve akiknek szakszervezetére – amint azt mai vezetőik hangsúlyozták – aligha lehet holmi kommunista kövültként tekinteni. (Minden bizonnyal ennek is tudható be, hogy a leginkább a mi magyarországi egyesületünk és szakszervezetünk kombinációjának megfelelő lengyel társintézménynek 400 területi szervezete és 11 ezer tagja van.)

Az iskola kürtősei

Ezek után meglepő-e, hogy az ország 11 erdészeti iskolájában a szakma mellett fontos a hazafias nevelés. Meg hogy miniket is elvittek egybe, ahol diák kürtösök fogadtak, s mutatták be, a fa feldolgozása terén mit tudnak. Sokat!

Legyen úgy, mint régen volt! Ez a szempont alighanem fontosabb arrafelé, már ami az erdőket és lakóit illeti. A termőhely, a Fekete- és a Balti-tenger vízválasztóján, más talajadottságokkal, vízviszonyokkal, szélsőségesebb

Boldog és sikeres 2019. esztendőt!

JANUÁR		
1	Kedd	Újév, Fruzsina
2	Szerda	Ábel
3	Csütörtök	Benjámin, Genovéva
4	Péntek	Leona, Titusz
5	Szombat	Simon
6	Vasárnap	Boldizsár
7	Hétfő	Attila, Ramóna
8	Kedd	Gyöngyvér
9	Szerda	Marcell
10	Csütörtök	Melánia
11	Péntek	Ágota
12	Szombat	Erő
13	Vasárnap	Veronika
14	Hétfő	Bódog
15	Kedd	Loránd, Lóránt
16	Szerda	Gusztáv
17	Csütörtök	Antal, Antónia
18	Péntek	Piroska
19	Szombat	Márió, Sára
20	Vasárnap	Fabián, Sebestyén
21	Hétfő	Ágnes
22	Kedd	Artúr, Vince
23	Szerda	Rajmund, Zelma
24	Csütörtök	Timót
25	Péntek	Pál
26	Szombat	Paula, Vanda
27	Vasárnap	Angelika
28	Hétfő	Karola, Károly
29	Kedd	Adél
30	Szerda	Gerda, Martina
31	Csütörtök	Marcella

FEBRUÁR		
1	Péntek	Ignác
2	Szombat	Aida, Karolina
3	Vasárnap	Balázs
4	Hétfő	Csenge, Ráhel
5	Kedd	Ingrid, Ágota
6	Szerda	Dorottya, Dóra
7	Csütörtök	Rómeó, Tódor
8	Péntek	Aranka
9	Szombat	Abigél, Alex
10	Vasárnap	Elvira
11	Hétfő	Bertold, Marietta
12	Kedd	Lidia, Livia
13	Szerda	Ella, Linda
14	Csütörtök	Bálint, Valentin
15	Péntek	Georgina, Kolos
16	Szombat	Julianne, Lilla
17	Vasárnap	Donát
18	Hétfő	Bernadett
19	Kedd	Zsuzsanna
20	Szerda	Aladár, Álmos
21	Csütörtök	Eleonóra
22	Péntek	Gerzson
23	Szombat	Alfréd
24	Vasárnap	Mátyás
25	Hétfő	Géza
26	Kedd	Edina
27	Szerda	Ákos, Bátor
28	Csütörtök	Elemér, Oszvald

MÁRCIUS		
1	Péntek	Albin
2	Szombat	Lujza, Henriett
3	Vasárnap	Kornélia
4	Hétfő	Kázmér
5	Kedd	Adorján, Adrián
6	Szerda	Inez, Leonóra
7	Csütörtök	Tamás
8	Péntek	Zoltán
9	Szombat	Fanni, Franciska
10	Vasárnap	Ildikó
11	Hétfő	Szilárd
12	Kedd	Gergely
13	Szerda	Ajtony, Krisztián
14	Csütörtök	Matild
15	Péntek	Nemzeti ünnep, Kristóf
16	Szombat	Henrietta
17	Vasárnap	Gertrúd, Patrik
18	Hétfő	Ede, Sándor
19	Kedd	Bánk, József
20	Szerda	Klaudia
21	Csütörtök	Benedek
22	Péntek	Beáta, Izolda
23	Szombat	Emőke
24	Vasárnap	Gábor, Karina
25	Hétfő	Iríz, Irén
26	Kedd	Emánuel
27	Szerda	Hajnalka
28	Csütörtök	Gedeon, Johanna
29	Péntek	Agusztá, Agusztá
30	Szombat	Zalán
31	Vasárnap	Árpád

JÚLIUS		
1	Hétfő	Annamária, Tihamér
2	Kedd	Ottó
3	Szerda	Kornél, Soma
4	Csütörtök	Ulrik
5	Péntek	Emese, Sarolta
6	Szombat	Csaba
7	Vasárnap	Apollónia
8	Hétfő	Ellák
9	Kedd	Lukrécia
10	Szerda	Amália
11	Csütörtök	Lili, Nóra
12	Péntek	Dalma, Izabella
13	Szombat	Jenő
14	Vasárnap	Örs, Stella
15	Hétfő	Henrik, Roland
16	Kedd	Valter
17	Szerda	Elek, Endre
18	Csütörtök	Frigyos
19	Péntek	Emília
20	Szombat	Illés
21	Vasárnap	Daniella, Dániel
22	Hétfő	Magdolna
23	Kedd	Lenke
24	Szerda	Kincső, Kinga
25	Csütörtök	Jakab, Kristóf
26	Péntek	Anikó, Anna
27	Szombat	Liliána, Olga
28	Vasárnap	Szabolcs
29	Hétfő	Flóra, Márta
30	Kedd	Judit, Xénia
31	Szerda	Oszkár

AUGUSZTUS		
1	Csütörtök	Boglárka
2	Péntek	Lehel
3	Szombat	Hermína
4	Vasárnap	Dominika, Domonkos
5	Hétfő	Krisztina
6	Kedd	Berta, Bettina
7	Szerda	Ibolya
8	Csütörtök	László
9	Péntek	Emőd
10	Szombat	Munkanap, Lőrinc
11	Vasárnap	Tiborc, Zsuzsanna
12	Hétfő	Klára
13	Kedd	Ipoly
14	Szerda	Marcell
15	Csütörtök	Mária
16	Péntek	Ábrahám
17	Szombat	Jácint
18	Vasárnap	Ilona
19	Hétfő	Pihenőnap, Huba
20	Kedd	Nemzeti ünnep, István
21	Szerda	Hajna, Sámuel
22	Csütörtök	Menyhért, Mirjam
23	Péntek	Bence
24	Szombat	Bertalan
25	Vasárnap	Lajos, Patrícia
26	Hétfő	Izso
27	Kedd	Gáspár
28	Szerda	Ágoston
29	Csütörtök	Beatrix, Erna
30	Péntek	Rózsa
31	Szombat	Bella, Erika

SZEPTEMBER		
1	Vasárnap	Egon, Egyed
2	Hétfő	Dorina, Rebeka
3	Kedd	Hilda
4	Szerda	Rozália
5	Csütörtök	Lőrinc, Viktor
6	Péntek	Zakariás
7	Szombat	Regina
8	Vasárnap	Adrienn, Mária
9	Hétfő	Ádám
10	Kedd	Hunor, Nikolett
11	Szerda	Teodóra
12	Csütörtök	Mária
13	Péntek	Kornél
14	Szombat	Roxána, Szeréna
15	Vasárnap	Enikő, Melitta
16	Hétfő	Edit
17	Kedd	Zsófia
18	Szerda	Diána
19	Csütörtök	Vilhelmina
20	Péntek	Friderika
21	Szombat	Mirella, Máté
22	Vasárnap	Móric
23	Hétfő	Tekla
24	Kedd	Gellért, Mercédesz
25	Szerda	Eufrozina, Kende
26	Csütörtök	Jusztina
27	Péntek	Adalbert
28	Szombat	Vencel
29	Vasárnap	Mihály
30	Hétfő	Jeromos

Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete

ÁPRILIS

1	Hétfő	Hugó
2	Kedd	Áron, Ferenc
3	Szerda	Buda, Richárd
4	Csütörtök	Izidor
5	Péntek	Vince
6	Szombat	Biborka, Vilmos
7	Vasárnap	Herman
8	Hétfő	Dénes
9	Kedd	Erhard
10	Szerda	Zsolt
11	Csütörtök	Leó, Szaniszló
12	Péntek	Gyula
13	Szombat	Ida
14	Vasárnap	Tibor
15	Hétfő	Anasztázia, Tas
16	Kedd	Csongor
17	Szerda	Rudolf
18	Csütörtök	Andrea, Ilma
19	Péntek	Nagypéntek , Emma
20	Szombat	Tivadar
21	Vasárnap	Húsvét , Konrád
22	Hétfő	Húsvét , Csilla, Noémi
23	Kedd	Béla
24	Szerda	György
25	Csütörtök	Márk
26	Péntek	Ervin
27	Szombat	Zita
28	Vasárnap	Valéria
29	Hétfő	Péter
30	Kedd	Katalin, Kitti

MÁJUS

1	Szerda	Munka ü. , Fülöp, Jakab
2	Csütörtök	Zsigmond
3	Péntek	Irma, Timea
4	Szombat	Flórián, Mónika
5	Vasárnap	Györgyi
6	Hétfő	Frida Ivett
7	Kedd	Gizella
8	Szerda	Mihály
9	Csütörtök	Gergely
10	Péntek	Pálma, Ármin
11	Szombat	Ferenc
12	Vasárnap	Pongrác
13	Hétfő	Imola, Szervác
14	Kedd	Bonifác
15	Szerda	Szonja, Zsófia
16	Csütörtök	Botond, Mózes
17	Péntek	Paszka
18	Szombat	Alexandra, Erik
19	Vasárnap	Ivó, Milán
20	Hétfő	Bernát, Felícia
21	Kedd	Konstantin
22	Szerda	Júlia, Rita
23	Csütörtök	Dezső
24	Péntek	Eliza, Eszter
25	Szombat	Orbán
26	Vasárnap	Evelin, Fülöp
27	Hétfő	Hella
28	Kedd	Csanád, Emil
29	Szerda	Magdolna
30	Csütörtök	Janka, Zsanett
31	Péntek	Angéla, Petronella

JÚNIUS

1	Szombat	Tünde
2	Vasárnap	Anita, Kármén
3	Hétfő	Klotild
4	Kedd	Bulcsú
5	Szerda	Fatime
6	Csütörtök	Cintia, Norbert
7	Péntek	Róbert
8	Szombat	Medárd
9	Vasárnap	Pünkösöd , Félix
10	Hétfő	Pünkösöd , Margit, Gréta
11	Kedd	Barnabás
12	Szerda	Villő
13	Csütörtök	Anett, Antal
14	Péntek	Vazul
15	Szombat	Jolán, Vid
16	Vasárnap	Jusztin
17	Hétfő	Alida, Laura
18	Kedd	Arnold, Levente
19	Szerda	Gyárfás
20	Csütörtök	Rafael
21	Péntek	Alajos, Leila
22	Szombat	Paulina
23	Vasárnap	Zoltán
24	Hétfő	Iván
25	Kedd	Vilmos
26	Szerda	János, Pál
27	Csütörtök	László
28	Péntek	Irén, Levente
29	Szombat	Péter, Pál
30	Vasárnap	Pál

OKTÓBER

1	Kedd	Malvin
2	Szerda	Petra
3	Csütörtök	Helga
4	Péntek	Ferenc
5	Szombat	Aurél
6	Vasárnap	Brúnó, Renáta
7	Hétfő	Amália
8	Kedd	Koppány
9	Szerda	Dénes
10	Csütörtök	Gedeon
11	Péntek	Brigitta
12	Szombat	Miksa
13	Vasárnap	Ede, Kálmán
14	Hétfő	Helén
15	Kedd	Teréz
16	Szerda	Gál
17	Csütörtök	Hedvig
18	Péntek	Lukács
19	Szombat	Nándor
20	Vasárnap	Vendel
21	Hétfő	Orsolya
22	Kedd	Előd
23	Szerda	Nemzeti ünnep , Gyöngyi
24	Csütörtök	Salamon
25	Péntek	Bianka, Blanka
26	Szombat	Dömötör
27	Vasárnap	Szabina
28	Hétfő	Simon, Szimonett
29	Kedd	Nárcisz
30	Szerda	Alfonz
31	Csütörtök	Farkas

NOVEMBER

1	Péntek	Mindenszentek , Marianna
2	Szombat	Achilles
3	Vasárnap	Győző
4	Hétfő	Károly
5	Kedd	Imre
6	Szerda	Lénárd
7	Csütörtök	Rezső
8	Péntek	Zsombor
9	Szombat	Tivadar
10	Vasárnap	Réka
11	Hétfő	Márton
12	Kedd	Jónás, Renátó
13	Szerda	Szilvia
14	Csütörtök	Aliz
15	Péntek	Albert, Lipót
16	Szombat	Ódön
17	Vasárnap	Gergő, Hortenzia
18	Hétfő	Jenő
19	Kedd	Erzsébet
20	Szerda	Jolán
21	Csütörtök	Olívér
22	Péntek	Cecília
23	Szombat	Kelemen, Klementina
24	Vasárnap	Emma
25	Hétfő	Katalin
26	Kedd	Virág
27	Szerda	Virgil
28	Csütörtök	Stefánia
29	Péntek	Taksony
30	Szombat	Andor, András

DECEMBER

1	Vasárnap	Elza
2	Hétfő	Melinda, Vivien
3	Kedd	Ferenc, Olívia
4	Szerda	Barbara, Borbála
5	Csütörtök	Vilma
6	Péntek	Miklós
7	Szombat	Munkanap , Ambrus
8	Vasárnap	Mária
9	Hétfő	Natália
10	Kedd	Judit
11	Szerda	Árpád
12	Csütörtök	Gabriella
13	Péntek	Luca, Otília
14	Szombat	Munkanap , Szilárda
15	Vasárnap	Valér
16	Hétfő	Aletta, Etelka
17	Kedd	Lázár, Olimpia
18	Szerda	Augusztina
19	Csütörtök	Viola
20	Péntek	Teofil
21	Szombat	Tamás
22	Vasárnap	Zénó, Anikó
23	Hétfő	Viktória
24	Kedd	Pihenőnap , Ádám, Éva
25	Szerda	Karácsony , Eugénia
26	Csütörtök	Karácsony , István
27	Péntek	Pihenőnap , János
28	Szombat	Kamilla
29	Vasárnap	Tamara, Tamás
30	Hétfő	Dávid
31	Kedd	Szilveszter

időjárással, eltér a miénktől. De nem tér el annyira az eredeti állapotoktól, illetve nincs olyan „visszatérési kényszer” erdőn és erdősen. Alapadat: 30 százalékos erdőszűrség, de ez 9 millió hektár. Aztán szinte nincs kerítés. Igaz a régebben is eltérő mezőgazdasági szerkezet valahogy kordában tartotta a vadat. Nem mellékesen jegyzem meg, a most elkerült egyes számú lengyel nemzeti park – sőt őserdő – a bialowiezai, de minden erdő gazdáinak rendkívül büszkének arra, hogy van hiúz, farkas, medve. A vaddisznó viszont valahogy szóba se került. Nem tudok szabadulni a gondolatától, hogy ennek talán köze lehet a (keleti) határokon átívelő pestishez...

Böleenyek pihenőben

Annál több szó esik viszont a böleeny-ről. Igaz, a valamikor itt honos európai szarvas, de ezt – legyen úgy mint régen – visszatenyésztették, és a már említett egyes számú parkban többé-kevésbé természetesen tartják. Sőt, mivel valamikor az is élt erre felé – a tájformáló jég előtt és után – még rén- és jávorszarvas is tartanak. Igaz csak mutatóban. A fő attrakció azonban vitathatatlanul a böleeny. Ha nem az őshonos, akkor a rokon amerikai. Első éjszakai szállásunk – Staszów Kurozwęk tulajdonos, illetve örököse által visszakapott történelmi kastélya – körül is ilyeneket tartanak. Megnéztük őket, sőt ettünk is a húsból egy királyi ebédlőben, ahol a helyi erdőszékekkel találkoztunk, s – nem mellékesen – a barátság jegyében elénkeltük a lengyel és a magyar himnusz.

A hitelesség úgy kívánja, hogy említessék meg – és kérjünk elnézést –, mert

A faipari múzeumban

nem értünk oda időben Rytwianyba, az Aranyerdő Ermitázsba. Utóbbi franciából átvéve erdei lakot jelent, és valójában a mi Majkunkhoz hasonló erdő közepi kolostorkomplexum, amit – tanulva a mi II. Józsefunktől – az orosz cár tiltatott be. Mert lengyel volt!

Kollégák méretes rönkök társaságában

Másnap, a reggeli böleeny látogatás után utazás gyanánt ízelítőt kaptunk a lengyel méretekből. Minden körülbelül négyszer nagyobb, és megyén, illetve gazdaságon belül is négyszer távolabb van. Vonatkozik ez a krasocini magán fűrészüzemre is, ahol 500 dolgozó fél millió köbméter fát dolgoz fel, éppúgy, mint a Daleszyce-i Erdészeti Körzetben levő hiper-szuper csemetekertre, pontosabban szaporító bázisra. Nem véletlenül ez váltotta ki körünkben is – mert rajtunk kívül még több szakmai látogató is volt – a legnagyobb érdeklődést és talán irigységet. Az egyéves, 6 hektáron, két év alatt épült, 4,5 millió euróba került létesítmény „olyan, amilyennek lennie kell”. A 3 mil-

Látogatás a „csemetegyárban”

lió csemete/év kibocsátás – fele erdei fenyő, a többi lombos, bükk, illetve tölgy – mögött a legkorszerűbb emberhelyettesítő technika, technológia és maximális hatékonyság, termelési biztonság. Kezdve a maggyűjtéssel, tárolással, végezve azal, hogy például a hagyományos módon nevelt – tehát időnek, helynek, vadnak, mindennek kitett – bükk csemetére 3 évet „vernek rá”. Vagyis itt a költségek a biztonsággal, minőséggel egyenlítődnek ki. A „hogyan?” részletei megérnének egy külön misét vagy látogatást...

Dudás Péter köszönti Jarosław Szalata elnököt

Egy másik múltidéző szakmai érdekesség volt számunkra az immár a negyedik árverés, amelyen a nemes és értékes rönkökre licitálhattak a vevők – sajnos nem akkor, amikor ott jártunk. Ezek általában lengyel cégek, de megjelentek már észtek és osztrákok is. Nem eladó viszont Dab Bartek, az Öreg fa, amit az Ős-Lengyelországgal egy idősnek, azaz 1200 évesnek tartanak, de valójában „csak” 700 éves. Nekik legyen mondva: a fele se tréfa... No és amióta csak létezik lengyel erdősz, mindenki azon van, nehogy az ő idejében haljon meg az Öreg fa, amely illetően a lengyel megmaradás szimbóluma.

Csávázott makkok

A gazda itt is, mint mindenütt, ahol jártunk a radomi erdőszeti igazgatóság, amelyhez 2 megye területén 325 ezer hektárral 23 főerdőszet tartozik. A kezdet 1880, amikor már/még Lengyelország nem is volt. Az előd gazdaságot Szentpétervárról irányították, és nagyobb volt néhány – ma is így mondják – keleti területtel. Persze a mai terület és az 1,8 millió köbméter/év fáhasználat sem éppen kicsi. Soknak tartják viszont a 120 ezer hektáros Natura 2000-et. Mivel az állomány 80 százaléka fenyő, nagy a szűkár, ami miatt 10 ezer hektárt kellett kivágni. A másik ellenség a cserebogár, amelynek a kártétele 20 év alatt megtízszereződött. Ugyanezen időszak alatt kezdődött, illetve vált fontossá a nálunk közjólétinek nevezett funkció. Ott turisztikának nevezik, de ettől még ugyanazt értik alatta. A különbség talán annyi, hogy az egyházi/vallási jelleg hangsúlyosabb, illetve, hogy több a gomba, a gombász. Az eredmény 100 ezrekben mérhető erdőlátogatás, illetve terhelés. De egyben elismerés is: az elődökhöz méltó, jó kezekben a lengyel erdő.

Nagy László
Fotó: Mócsényi Miklós és Nagy László

17 másodpercenként egy raklap

Barna Péter, faipari mérnök, üzemi igazgató – ÖKOPAL Raklap Üzem

Barna Péter Hódmezővásárhelyen született. Szakmai tanulmányait Szegeden, a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolában kezdte, majd Sopronban, az akkori nevén Erdészeti és Faipari Egyetemen folytatta.

– Mindig is érdekelt a természet és az általános iskola után olyan szakmát szerettem volna tanulni, ahol még jobban megismerhetem a minket körülvevő természetes környezetet – idézi föl fiatalkori döntését az igazgató.

Az egyetemre is erdőmérnöknek jelentkezett, de átiratkozott a faipari karra.

Az egyetemi évek után a bútorgyártás területén kezdte pályafutását, de inkább a fűrészipar területén szeretett volna dolgozni. 2013-ban valóra vált az álom, amikor a faipar egyik emblemikus gyáranak vezetésével bízták meg.

A KEFAG Zrt. ÖKOPAL Raklap Üzemben, Jánoshalmán éves szinten nagyjából 60 000 m³ hengeres fát dolgoznak fel, melyből kb. 400 000 db szabványos és 200 000 db ipari rakodólap készül.

Ami a technológiai folyamatot illeti, a feldolgozásra váró alapanyagot egy közel 8 hektáros rönktéren tárolják, ahol elfér akár 30 ezer köbméter faanyag is. Az alapanyag-gazdálkodás során törekedni kell arra, hogy az erdőből a lehető legrövidebb időn belül a fa az üzem rönkterére kerüljön. Az itt tárolt készlet mennyisége így leginkább a fakitermelések üteméhez és lehetőségeihez igazodik, és éves szinten jelentősen ingadozik. A faanyag mintegy 53 százalékát az anyacég hagyományos erdészetei szállítják be. Másként fogalmazva viszont, az üzemben feldolgozott faanyag több mint 90 százaléka állami tulajdonú erdőgazdaság kezelésében álló erdőből származik – elsősorban a GEMENC Zrt., illetve a DALERD Zrt. a jelentős szállító.

A hengeres fa feldolgozása két fűrész-soron történik. Az egyik sor a rönköt dolgozza föl, a másik pedig a „kivágás” (a rönk minőségű, de annak méretét el nem érő faanyag) feldolgozását végzi.

A feldolgozó sorok gépei felett már jellemzően elszállt az idő. Bár néhány évvel ezelőtt volt a kivágás feldolgozását végző soron egy fejlesztés, de annak keretében egyetlen új gép került beépítésre.

– Egy technológiai változásokat is magában foglaló, teljes felújítás le-

hetőségeit vizsgáljuk. Az ilyen beruházás összes várható költsége és a kieső termelési kapacitás szempontjából is komoly problémát jelentene, ezért egy folyamatos, több lépcsős fejlesztés megtervezésén dolgozunk – jegyzi meg Barna Péter. – Egy-egy gép cseréje 50–60 millió forintból finanszírozható.

A fűrészsorokról a különböző osztályokba sorolt fűrészárúk ezen gyártási szakasz főtermékei, illetve melléktermékek a keletkező faipari apríték és a fűrészpor. Melléktermékként keletkeznek még a prizmavégek, amelyeket jellemzően a lakosság felé értékesítenek tüzelési célra.

Itt veti közbe a vezető, hogy a jelenlegi technológiában nagyon sok a kézi munka igényes folyamat. Ez a jelenlegi magyarországi munkaerőpiaci folyamatok ismeretében gondot jelent. Mind a gyártásra kerülő termékeknél, mind a fejlesztések tervezésénél a gazdasági változásokat szem előtt kell tartanunk és ennek ma nagyon jelentős részét a munkaerőpiac változása jelenti.

A fejlesztések kapcsán az automatizálás jelenthet megoldást a munkaerő-szükséglet csökkentésére, viszont a hazai nyár feldolgozásának – ami ennek a gyárnak az egyik küldetése – automatizálása nem egyszerű műszaki feladat.

ErFa Hír – A hazai nyáron kívül milyen fafajok kerülnek a feldolgozó sorokra?

B.P. – A Kiskunság az erdők számára nem biztosít ideális termőhelyet, az itt „nevelkedett” faanyag fűrészipari hasznosítása korlátozott. Fontos megemlíteni, hogy a hazai nyár fajok közül elsősorban a térség szürke nyár állománya kerül feldolgozásra a maga sajátos fűrészelési problémáival. Az üzembe érkező fekete nyár, ha mutatja a *csomorosságot*, akkor azt kiválogatjuk és értékesítjük. A térségben megtermelt fenyők között az erdei és a fekete fenyőket kell említenem. A legjobb eredményességgel a nemes nyár fajtákat tudnánk feldolgozni, de ezek árnya a jelenlegi fafajpolitika miatt sajnos egyre csökkenő tendenciát mutat. A raklap tuskóihoz fűrészárún kívül préselt tuskót is használunk, melynek összetétele a forgácslaphoz hasonló.

Haladva a technológiai folyamatban, a deszkák rövid tárolás után a szegező csarnokba jutnak. A raklap gyártásához 3 külön szegezőgép, illetve szegezősor

áll rendelkezésre. A Nagy Corallinak nevezett soron gyártják az UIC 435-2 szabványnak megfelelő, UIC-EUR, illetve az EPAL jelölésekkel ellátott rakodólapokat, melyekhez csak az első osztályú, szabványos fűrészáru használható. Ezekhez a raklapokhoz csak minősített szeget vagy préselt tuskót használnak fel, a beszállítót ennek megfelelően előszűrik.

Az ipari raklapok gyártásához két másik szegezőgépet alkalmaznak, a raklap speciális igényei szerint összeállítva.

A folyamatban a gép sablonjába kézzel megfelelően behelyezett és eligazított raklaplelemből a raklap automatán készül. A szegezést, majd szükség esetén további sarkalásokat, marásokat és a jelölések besütését a gépsor végzi.

Amikor azt kérdeztük, hogy milyen gyorsan, készül el egy raklap, Barna Péter mosolyogva azt válaszolta, hogy „jobbak vagyunk, mint a Mercedes, mert nálunk kétpercenként készül el egy termék, amennyi idő alatt nálunk 7 db termék is elkészül...”.

Félretéve a humort, a rönktérről elinduló faanyagból még aznap raklap lehet, illetve legrosszabb esetben is három nap alatt. Alkatrészben a szabványos raklapokhoz készletezni nem szerencsés – szögezte le az igazgató.

A már kész raklap a gyártás utolsó fázisaként 3–5 napot tölt a szárítókamrában. A szárítás során megtörténik az ISPM-15 szabvány szerinti hőkezelés is, ami növény-egészségügyi követelmények miatt fontos kíváncsi az UNIÓ határain kívülre történő szállítások esetében. Ezt követően mostanában legfeljebb 1–2 napot tárolják. Ez idő alatt megtörténik a vevő igényeinek megfelelő rakatok összeállítása, az utóellenőrzés, a szállításra előkészítés.

A szabványos raklapok gyártása során az üzem önminősítőként végzi a tevékenységet, de természetesen ezt a folyamatot is felügyeli a védjegy tulajdonosának megbízott szervezete.

B.P. – A csomagolóanyagok piacán jelenleg a kereslet megélénkülését tapasztaljuk. 2016 első félévében nem ez volt a helyzet, akkoriban 80–90 ezer raklapot is készleteztünk – emlékezik a szakember.

ErFa Hír – Balesetek előfordulnak-e?

B.P. – A faipar meglehetősen balesetveszélyes iparág, sajnos nálunk is előfordul üzemi baleset, ami elsősorban a figyelmen kívül hagyásra, a nem kellő körültekintéssel végzett munkára vezethető vissza. Természetesen fontos szempontnak tartjuk, hogy a balesetekből tanuljunk és technológiai vagy technikai megoldásokkal az újabb hasonló balesetet megelőzzük.

ErFa Hír – Milyen védőfelszerelést kötelező viselniük a munkásoknak?

B.P. – Az alapfelszerelés zajvédőből, csúszásmentes, acélbetétes bakancsból és védőkesztyűből áll. Természetesen a speciális munkahelyeken dolgozók megkapják a részükre külön előírt felszereléseket.

ErFa Hír – Milyen a munkarend?

B.P. – Kétműszakos munkarendben, az alapmunkaidő 7 óra 40 perc.

ErFa Hír – Milyen a munkaerőhelyzet, a „kínálat”?

B.P. – 2018-at 117 fővel kezdtük, most is annyian vagyunk, de fölvevünk 41 embert, tehát ennyien el is mentek.

ErFa Hír – Működik a szakszervezeti alapszerv az üzemben?

B.P. – Igen, velem együtt körülbelül 10 taggal.

ErFa Hír – Miben látszik meg a szakszervezet jelenléte, működése?

B.P. – A dolgozók számára nem sok látványos eleme van a szakszervezet működésének, ők elsősorban a Mikulás-csomagot tapasztalják meg, esetleg részesülhetnek támogatásból. A KEFAG Zrt. szakszervezetének legnagyobb előnye a Kollektív Szerződés megkötésének lehetősége.

Országos szinten leglátványosabb megnyilvánulás az évenként megrendezésre kerülő Sportnap.

ErFa Hír – Bérügyi viták előfordulnak?

B.P. – A munkaszerződés és a Kollektív Szerződés részletesen tartalmazza a járandóságokat, melyeket a dolgozók rendre meg is kapnak. Kisebb értetlenkedések szoktak csak előfordulni, amiket mindig tisztázunk. Nem jellemző az ilyen jellegű vita.

Zétényi Zoltán – Nagy László

Előadások és kitüntetések

Kiskonferencia az évváró alkalmából

A rendezvény az ÉSZT–EFDSZ szervezésében megtartott, „A magyar erdőgazdálkodás, erdészeti igazgatás területén dolgozó 25 éves, önálló munkavállalói érdekvédelem helyzete és jövője, aktuális feladatai” című konferenciát is magában foglalta.

Az ünnepi alkalmat Dudás Péter elnök nyitotta meg. Górász László főtitkár jelentette a résztvevők létszáma alapján a szavazatképesség meglétét. A jegyzőkönyvet Branner Lászlóné vezette és Benei Béla hitelesítette.

Dudás Péter elnök bevezetőjében utalt arra, hogy az évközi programok a munkaterv szerint zajlottak, de előfordultak hiányosságok is, melyek részben objektív tényezőkre, másrészt az alapszervezeti lazaságra vezethetők vissza. A felvetett gondok egy részét sikerült megoldani, másokat nem. A szakszervezet szükségességét nem kérdőjelezték meg, de a munka nehezebb lett. Ennek egyik vetülete a civil szervezetek működtetése adminisztratív feltételeinek bonyolultabbá válása.

Ágazatunkban a választásokat követően sokan kíváncsisággal vegyes várakozással tekintettek az események elé, mintha a levegőben lennének a portfólió, a társaságok háza táján az esetleges változások. Ilyenek nem következtek

Dudás Péter elnöki beszámolója

be, egyelőre a minisztérium szervezi át magát.

A szakszervezeti mozgalomról szólva megjegyezte, hogy úgy tűnik, kezdik magukat összeszedni a szakszervezetek. A miniszterelnököt idézve mondta, hogy tisztelt a szakszervezeteket, de most nem ért velük egyet – utalva a túlórával kapcsolatos tiltakozásokra.

Hangsúlyozta, hogy a mozgalmon belül nagyobb összefogásra van szükség, és meg kellene már szüntetni az egymás elleni villongásokat.

Elmondta, hogy ő és a Főtitkár Úr, részt vesznek az olyan rendezvényeken, ahol a szakszervezeti mozgalommal kapcsolatos tennivalókat tárgyalják. Ezek a rendezvények olykor baloldali, máskor jobboldali indíttatásúak, de az EFDSZ nem kötelezi el magát, mert szeretné megőrizni függetlenségét. Ugyanakkor kommunikálni szükséges ezekkel a szervezetekkel is.

Kiemelte, arra kell törekedni, hogy az elért eredményeket meg tudják őrizni, és a lehető legkisebb veszteséggel zárjanak egy-egy évet. Ez utóbbiak közé sorolta a pénzügyi veszteséget, illetve, ami fontosabb, a taglétszám csökkenését.

Leszögezte, az utóbbi néhány évben növekszik az érdeklődés a szakszervezet tevékenysége iránt. Ezt az érdeklődést elvárásaként fogalmazzák meg. Már nem csupán a Mikulás-csomagról van szó, hanem arról, hogy miként tudja kivédeni a tagjait érintő negatív intézkedéseket. Ezekben az esetekben nem csupán a központról van szó, hanem az alapszervezetekről is. Erre kitűnő példa volt a zalaiai következtetés harca a juttatások megtartásáért.

Elismeréssel tartozunk azoknak a szak-szervezeti tisztségviselőknek és tagoknak is, akik ebben részt vettek.

Taglétszámról szólva hangsúlyozta, ez meglehetősen hektikusan alakul. Amikor valahol jelentkezik valamilyen gond, akkor nő a belépők száma. Hasonló problémát jelent az utánpótlás kérdése, mert a nyugdíjba vonuló kollégák helyett alig van belépő fiatal. Tehát valamennyiünk közös érdeke, hogy a fiatalokat becsalogassuk a szakszervezetbe. Ez azt is jelentené, hogy a fiatalok gondolkodásban, felfogásban is friss erőt hoznak.

Hangsúlyozta, hogy az alapszervezeti munkát erősíteni kell, mert a „terepi” munka nélkül nem lehet előre lépni e téren.

A külföldi kapcsolatokra térve elmondta, hogy ebben talán sikeresebbek vagyunk, mint az itthoni szervezeti munkában. Emlékeztetett az ErFa Híradó korábbi főszerkesztőjének, dr. Király Pálnak a szavaira, aki hangsúlyozta, hogy külföldi kapcsolatok nélkül nem lehetünk elismert szakszervezet.

Az elnök tájékoztatott, hogy az Ágazati Párbeszéd Bizottságok pénzügyminisztériumi támogatási lehetőségeinek igénybevételével a cseh, a horvát, a lengyel, a román, szlovák és a török szakszervezettel építettek ki kapcsolatokat. Elmondta, hogy a közelmúltban részt vettek egy erdészeti konferencián és a CEF is ülést tartott Törökországban. Bár az EFDSZ a török erdőmérnöki kamarával ápol kapcsolatokat, de a konferencia alkalmat teremtett arra, hogy a törökországi erdészeti, természetvédelmi, vízügyi, mezőgazdasági és faipari szakszervezettel is fölvegyék a kapcsolatot. A két szervezet között nagyságrendi különbség van a taglétszámot illetően, hisz a törökök mintegy 30 000 tagot tudnak magukénak. Igaz, ott 22,4 millió hektár

erdőről kell gondoskodni az erdészeknek. A konferencia alkalmával ünnepélyes keretek között aláírtak egy, az együttműködésre vonatkozó szándéknyilatkozatot. A kapcsolatépítés következő lépése a törökök magyarországi meghívása, amelyet a MEDOSZ-szal közösen kell majd megszervezni.

Dr. Csonka László tart előadást

Az alapszervezeti munkára visszatérve kiemelte, hogy a tisztségviselőknek megfontoltan kell képviselniük a tagok érdekeit, az információkat el kell juttatniuk a központba, de ugyanakkor a társaság érdekeire is oda kell figyelniük.

Az EFDSZ 2018. évi kitüntetettjei

Az elnöki bevezetőt követően az elmúlt 25 évre emlékezve került sor Zétényi Zoltán, az ErFa Híradó főszerkesztőjének előadására: *Múlt, jelen, jövő* címmel. (Az előadás ismertetésére az Er Fa Híradó különszámában térünk vissza.)

A következő meghirdetett előadó az Agrárminisztérium valamelyik vezető munkatársa lett volna, de sajnálatunkra nem tudták vállalni a fölkérést.

Az elnök bejelentette, hogy a szakszervezet negyedszázados fennállása alkalmából egy különszámot fogunk mvejelentetni, amelyben többek között szeretnénk a tagok visszaemlékezéseit és fotódokumentumait is közreadni.

Ezt követően a résztvevők néma felállással emlékeztek meg a 2018-ban elhunyt dr. Király Pálról és Herczeg Miklós egykori főtitkárról.

A következő napirendi pont szerint Górász László főtitkár tartotta meg a pénzügyi-költségvetési beszámolót. A pénzügyi helyzet alakulását az befolyásolta 2018-ban, hogy két tagszervezet elmaradt a tagdíjbefizetéssel.

Utolsó előadóként dr. Csonka László ügyvéd tartott részletes ismertetőt a 2018-ban hatályba lépett uniós adatvédelmi törvényről, a GDPR-ról. Bevezetesként mindenkit megnyugtatott, hogy a törvény nem tiltja a természetes személyek adatainak kezelését, de a kezelőnek meg kell tudni indokolnia ezt.

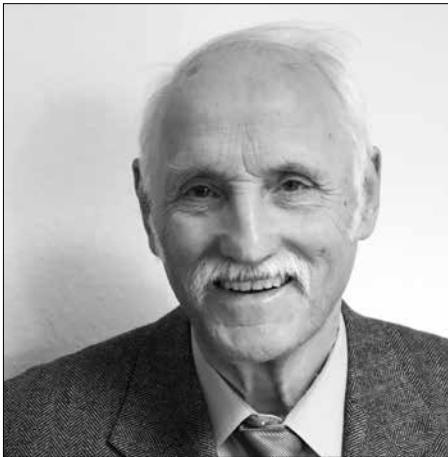
Az előadásokat követően az évzáró kiskonferencia ünnepélyes aktusára került sor. A szakszervezet három tagja EFDSZ-emlékérem kitüntetésben részesült: Thuróczi Tibor Mártonné, a Zalaerdő Zrt. alapszervezetének bizalmija, Pozsgai Gábor, a Kaeg Zrt. alapszervezetének bizalmija, Bognár Miklós, a VADEX alapszervezetének tagja.

Az kitüntetések Dudás Péter elnök és Górász László főtitkár adta át. **(Zé)**

Az EFDSZ 2018. évi kitüntetettjei

A szakszervezet három tagja – Bognár Miklós, Pozsgai Gábor és Turóczi Tibor Mártonné – kiváló közösségi munkája elismeréseként EFDSZ-émlékérem kitüntetésben részesült.

Bognár Miklós

1941. december 5-én született Gyömrőn. Alapfokú iskolai elvégzése után a Szegedi Erdészeti Technikumban szerzett oklevelet. 1961-ben kezdett dolgozni. 1967-ben házasságot kötött Szakács Máriával. 1970-ben született Miklós fia, majd 1976-ban Annamária lánya. A középiskola után csemetekert vezető, majd erdőművelési műszaki vezető volt a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál.

1977-ben a „Szaporítóanyag-termelési rendszerek” mérnöktovábbképzőt Sopronban, 1978-ban a Marxista-leninista Esti Egyetemet végezte el. 1981-ben vadászati továbbképzésen vett részt Plovdivban. 1982-ben főiskolai diplomát, majd 1995-ben szakközgazdászti képesítést szerzett.

A VADEX Mezőföldi Zrt. elődjéhez 1968 májusában lépett munkaviszonyba. Először Mór mellett, Timárpusztán dolgozott, majd Soponyán kerületvezető erdész beosztásba került. 1972-től fahasználati erdőművelési műszaki vezetőként közel 9 évig végezte feladatait. 1991. december 1-től lett Soponyán erdészvezető.

A protokoll-vadászatoknak is helyszínt adó területen jól teljesíteni nem volt könnyű feladat. Közismert volt szorgalma, precizitása. Ízig-veéig erdőművelő volt, nagyszerű eredményeket ért el a kedvezőtlen termőhelyeken is a tölgyesek létrehozásában, az apróvadász területeken vadászterő kialakításában

úttörő szerepet játszott. Döntő érdemeket szerzett a nemzetközi színvonalat jelentő soponya-bárándi fácánnevelési technológia és vadászatszervezés irányításában. Ennek ellenére vallotta, hogy „míg a természetjárás, az erdőjárás közel áll hozzám, addig a vadászatnak nem váltam rabjává”.

A VADEX munkaviszonya 2002-ben fejeződött be, amikor is nyugdíjba vonult. A VADEX felügyelő bizottságának tagja és elnöke is volt 2010-ig.

A feladatai végzése során számos alkalommal részesült elismerésben. Kiváló dolgozó jelvényt kapott 1966, 1976, 1977, 1979, 1981, 1982, 1983, 1986. évben. Az Erdészeti kiváló dolgozója volt 1974 és 1977-ben. A Honvédelmi Érdemérem birtokosa lett 1981-ben. A Haza Szolgálatáért Érdemérem Arany fokozatot és Kiváló Munkáért kitüntetést kapott 1985-ben. A Szakszervezeti Munkáért (bronz) kitüntetést 1988-ban vehette át. A korabeli dokumentumok megörökítették, hogy 1956-ban lett szakszervezeti tag. Jelenleg a VADEX Szakszervezet nyugdíjas tagja, 75 éves kora felett is rendkívül aktív.

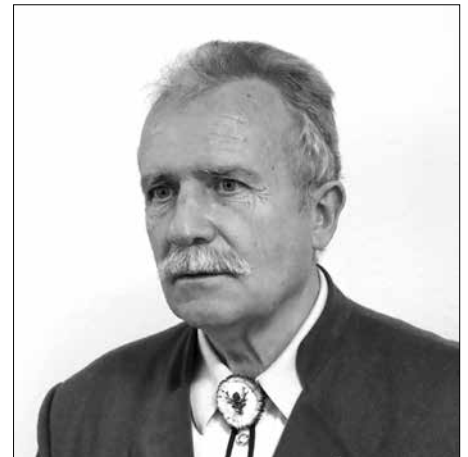
A nyugdíjba vonulása után is kimagasló közösségi aktivitást mutatva 2001-től az Erdőért Egyesület Titkáráként több mint 15 éven keresztül végezte feladatait Balsay Miklós elnök segítőjeként.

Pozsgai Gábor

Csornán született 1955. október 6-án, Pozsgai Ferenc boltvezető és Vitéz Jolán női szabó második fiaként. Általános iskolai tanulmányait a tóközi Könyben végezte. Édesapja korán meghalt, édesanyja 37 évesen ötérmagával maradt özvegyen.

A vakációkat a keresztszüleinél töltötte Barbacson. A keresztapa kertész-mérnök, agronómus, horgász-vadász ember volt. Mellette ismerkedett meg a horgászat, vadászat alapjaival.

Mint oly sok gyermek, így ő is egyenlőségjelet tett a vadászat és az erdész hivatás közé. Számos olyan vadászatot cipelte boldogan a nyulat, foglyot, fácánt, ahol a napi teríték 5–6 puská után 100 db fölött volt. A személyes élmények, valamint Fekete István, Kittenberger, Széchenyi Zsigmond könyveinek hatására jelentette ki 11–12 éves korában: ha török, ha

szakad, erdész lesz! Sikeresen felvételizett Sopronban, így 1970–1974 között a nagy múltú középiskola diákja lett. Szeretett volna továbbmenni az egyetemre, de sem 1974-ben, sem 1975-ben nem vették fel: „Jelenléte a magyarországi felsőoktatásban nem kívánatos” – áll a Történelmi Hivatalban családukról fellelhető dokumentumban.

1974. szeptembertől a Gyulaji EVAG-nál kezdett dolgozni, beosztott erdészként. Ma már elképzelhetetlen körülmények között lakva, víz és utak nélkül, egy öreg munkásszállón, de a szülői, kollégiumi szigor után az maga volt a boldogság! – írja. Körben erdő és olyan szarvasbögés, hogy aludni sem nagyon lehetett.

1975-ben lehetőség nyílt, hogy hazajöjjön a Kisalföldre, így január 1-től már Györszemerén dolgozott a MÁV-rakodón, mint gyakornok, 1600 Ft/hó fizetésért. Innét vonult be határőrnek 24 hónapra, amelyből 20-at a Hanyban töltött, napi kapcsolatban a kapuvári kollégákkal. A katonaság alatt megszerezte az erdész technikus oklevelet, így leszerelése után kinevezték a győri Püspökerdő vezetőjének, majd a bonyi kerület vezetőjének, ahol a mai napig tevékenykedik.

Gyenge homoktalajon vegetáló 600 ha akác és fenyőerdő, nehezen letermelhető, keservesen felújítható, gazdaságtalan állományok találhatók. Itt szerezte meg a vadgazda-technikusi oklevelet, a német nyelvvizsgát, melyet a helyi vadásztársaságnál kamatoztat, és kedvére vadászhat. Kísérletezhet kedvenc fafajával, a dióval.

A szakszervezetnek megszakítás nélkül 1975. január óta tagja, 1990-től a Győri Erdészeti bizalmi, majd SZB-elnök, titkárhelyettes a mai napig, valamint dolgozói delegált a Felügyelő

Bizottságban. Szilárd meggyőződése, hogy a mai viszonyok között a szak-szervezetekre nagy szükség van, mint egyedüli dolgozói érdekképviselőre. Szeretné, ha magas szervezettség mellett minél több fiatal tudhatnának a soraikban.

Turóczi Tibor Mártonné

Turóczi Tibor Mártonné (sz. Andróczi Éva) 1964. szeptember 10-én született Nagykanizsán.

A nagykanizsai a Landler Jenő Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskolában érettségizett 1982-ben.

Ezt követően a letenyei MURA ÁFÉSZ-nél dolgozott könyvelőként.

1985. május 6-tól a Zalaerdő jogelődje, az akkori ZEFAG Letenyei Erdészeténél helyezkedett el, mint bérelszámoló. Később pénztáros-adminisztrátor munkakörbe került.

2010. január 1-je óta, jelenleg is a Zalaerdő Zrt. Letenyei Erdészeténél könyvelő, gazdasági vezető munkakört tölt be.

Az évek során az éppen aktuális munkaköréhez szorosan kapcsolódó képzéseket, tanfolyamokat elvégezte.

1985. óta szakszervezeti tag. 1995. évtől a Letenyei Erdészetnél a szakszervezet

pénzügyeit intézte. 2004. február 19-től 2018. július 25-ig az erdészetnél szakszervezeti bizalmi tisztséget töltött be.

A Zalaerdő szakszervezetében történt szervezeti átalakulás következtében az erdészeti tagszervezeteknél a bizalmi funkciók megszűntek, az új titkári tisztségre pedig nem jelöltette magát.

Szakszervezeti bizalmiként aktívan részt vett a közösségi munkában, családi napok, kirándulások szervezésében. A kollektív szerződések előkészítésében fontos szerepet vállalt.

A szakszervezeti bizottság testületi üléseinek rendszeres jegyzőkönyv vezetője volt.

Testületi tagként jó ötletekkel, javaslatokkal segítette a szakszervezeti bizottság munkáját.

Kollégái továbbra is számítanak a dolgozók iránti lelkiismeretes, segítőkész tevékenységére, a szakszervezeti munka adminisztratív támogatására.

2019. második felében az EFDSZ látja el a CEF-elnökséget

Konferencia és CEF-ülés volt a törökországi Antalyában

Konferenciára és CEF-ülésre (Európai Erdészek Tanácsa) került sor 2018. december 2–5. között Törökországban.

A meghívó fél a Török Erdőmérnöki Kamara (Orman Mühendisleri Odası) volt, amely tagja a CEF-nek.

A magyar küldöttség tagjai az EFDSZ részéről: Dudás Péter elnök, CEF-alelnök, Górász László főtárgyaló, valamint Kovács Pál szakértő, az Európai Erdészek Akadémiája (EFAS) tagja.

A konferenciára a törökországi Antalyában (Belek, Hotel Rixos) került sor.

A küldöttek repülővel érkeztek december 2-án, az esti órákban. A repülőtér és a szálláshely közti transzfert a meghívó fél biztosította. A konferenciát és a CEF-ülést a szállodában rendezték meg. A terepi programra az Antalyai Erdészeti Igazgatóság központjában, illetve oktatási központjában került sor.

A konferencia résztvevői a törökországi erdészettel kapcsolatos civil szervezetek tagjai (a kamara, a szakszervezetek, egyéb civil szervezetek, továbbá európai meghívott szervezetek

képviselői, EU-s és az EU-hoz csatlakozni kívánó országok civil szervezeteinek képviselői, kazah és azeri szakszervezeti vezetők), a török munkáltatói szervezetek és a török állam-erdészet vezetői, valamint szakirányú egyetemek képviselői voltak.

A program december 3-án „Az állam, a civil társadalom és a magánszektor közötti együttműködés és a nemzetközi partnerség szerepe a fenntartható fejlődési célok és globális erdészeti célok

elérése érdekében” című konferenciával kezdődött.

Dél előtt plenáris ülés zajlott, melyen a résztvevő nagyobb szervezetek és külföldi delegációk rövid üdvözlő beszédet mondtak.

Ezt követően a civil szervezetek együttműködési szerződéseket írtak alá a kamarával. Magyar részről a legnagyobb török agrár- és erdészeti szakszervezettel írtunk alá együttműködési szándéknyilatkozatot. (Terveink közt szerepel

a végleges nyilatkozat aláírása a hazai partner szervezetek bevonásával.) Erre Magyarországon kerülne sor a 2019. év folyamán.

Délután panel-beszélgetések zajlottak két szekcióban. Az elsőben a törökországi helyzetet ismertették az előadók az erdészet új kihívásaival kapcsolatban. A legfontosabb témák az erdészet népeségmegtartó lehetőségei, az erdőterület növelése, a nyersanyagtermelés és a klimatikus változások kezelése volt.

A második panelben főleg a meghívott külföldi delegációk mutatták be saját szervezetüket, illetve ismertették országuk erdészetének sajátos problémáit.

A paneleken a hallgatóságnak lehetősége nyílt kérdéseket föltenni, melyekre válaszok hangzottak el.

Az ülés lezárásaként a török erdészeti vezetés és a kamara elnöke foglalta össze a konferencia eredményeit, illetve az együttműködés várható pozitív hatásait.

December 4-én látogatást tettünk az Antalyai Erdészeti Igazgatóságon.

A külföldi delegációkat a igazgatóság vezetője fogadta, aki rövid tájékoztatót adott az intézmény munkájáról. Az igazgatóság közel 2 millió hektáron gazdálkodik és 700 főt alkalmaz. Hozzájuk tartozik az erdőtűzek elleni védekezés oktatóközpontja is.

Antalyától mintegy 20 km-re meglátogattuk azt az oktatóbázist, ahol az erdőtűzek elleni védekezés rendszerét mutatták be. Korszerű, számítógépes oktatóhelyeken szimulálják az erdőtűzek kezelését, a tűzoltás földi és légi irányítását.

Az egyre szárazuló klímában az erdőtűzek súlyos károkat okozhatnak az élővilágban. Ezt a mediterrán országok már évek óta tapasztalják. Az európai felkészülésnek tehát az a lényege, hogy ezt elkerüljük. Ezt szolgálja a Fire Life-projekt, mely hazánkban a megelőzésre és a gyermekek oktatására helyezi a hangsúlyt, a tűzveszélyes erdők besorolásának és nyilvántartásának támogatása mellett.

Az előadások és a tájékoztatók jó néhány tanulsággal szolgálhatnak a hazai erdészettel foglalkozó szervezetek számára is.

Ugyan nagyságrendi különbség van országaink erdőterületei (nálunk 2,1 millió hektár, a törököknél 22,4 millió hektár) és a foglalkoztatottakat illetően is, de ennél fontosabb az erdők népeségmegtartó képességének fejlesztése. Magyarországon a faanyag termelése mellett a védelmi és közjóléti funkciók fontosak a társadalom számára. Törökország különböző vidékei,

tartományai eltérő fejlettségük miatt más-hogyan viszonyulnak az erdőkhöz is.

A kormány, különösen az elmara-dott vidékeken, a népesség helyben tartására ún. „erdészeti falvak” fejlesztését támogatja. Ezekben a falvakban az erdőterületek növelése erdőtelepítéssel, a gyógynövénygyűjtés, a faanyag-hasznosítás és egyéb, a természethez és erdőhöz köthető tevékenység támogatásával értelmes célokat és megélhetési lehetőséget próbál teremteni az ott lakóknak. Ebben nagy szerepe van az államerdészetnek és a kapcsolódó szervezeteknek.

Magyar viszonyokra ez úgy fordítható le, hogy a kormány vidéktámogatási programjában – különös tekintettel az aprófalvak támogatására – az erdő mint megélhetési forrás is kapjon szerepet. Ez részben az erdőgazdálkodásunkban jelentkező munkaerőhiányt is ki tudná váltani, mivel a közmunkaprogram ezen a téren is mérséklődik.

Mindezek mellett legalább olyan fontos, hogy a társadalomnak, a politikának hallgatnia kellene azokra, akik az erdők hasznosítását és egyidejűleg a megőrzését az ökológiai és ökonómiai összhang megteremtése útján akarják-kívánják megvalósítani. Ez, tapasztalataink szerint, nem csak európai, hanem világprobléma is.

Az Európai Erdészek Tanácsának (CEF) ülése

A konferencia után a kora esti órákban került sor a CEF ülésére.

A CEF elnökét a 2018. évben a Török Erdőmérnöki Kamara adta. Az elnök ki-fejtette, hogy a tanács tagjainak nagyobb aktivitásával számol, különös tekintettel a ritkán megjelenő tagok helyzetének megismerésére. Sajnos, egyes országokból anyagi lehetőségeik hiánya miatt nem tudnak minden eseményen részt venni az egyes szervezetek képviselői.

Szóba került a tanács bővítése olyan országokkal, ahonnan nincsenek még

képviselők. A törökök részéről elhangzott javaslat szerint egyes kaukázusi országok bevonását, míg a magyar küldöttség a „Visegrádi Országok” szervezeteinek bekapcsolását javasolta.

Az ülés résztvevői megállapodtak a bővítés kezdeményezésében és az ún. „alvó” tagok aktivizálásában.

Értékeljük a 2018. októberi, budapesti agrárerdészettel foglalkozó Forest Europe konferencián elhangzottakat, ahol szervezetünk képviselői szintén részt vettek a munkában. Fontos téma az erdőterületek egy részének agrárerdészeti formában való hasznosítása. Ebben országaink különböző helyzetben vannak adottságaik folytán. Ennek a kezdeményezésnek Magyarországon múltja és jövője van. Jelenével eddig még nem számoltunk, mert nem voltak meg a törvényi keretek és a termőhelyi adottságaink is jobbakk. Ez most változóban van a klimatikus körülmények változása miatt.

A CEF jövő évi elnöki teendőiben is megállapodtunk. 2019. január 1-jétől június 30-ig Marian Stoicescu román szakszervezeti vezető, július 1-jétől december 31-éig a magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete tisztviselője látja el az elnöki teendőket.

A CEF továbbra is a szervezet növelésével és szakemberek bevonásával kívánja megszerezni elismertségét az európai szociális párbeszéd folyamatában. Képviselői részt vesznek azokon a fórumokon, melyek a szakmánkat és az ott dolgozó erdészek életkörülményeit érintik. Kapcsolatokat épít ki azon nem EU-s országok szervezeteivel is, melyek erdészete hasonló problémákkal szembesül, mint az unión belüli társaik. Ugyanezen célok szakmai alátámasztását szolgálja az Európai Erdészek Akadémiája (EFAS), mely tagjai a CEF tevékenységének hátterét biztosítják szakmai tapasztalataikkal és nemzetközi kapcsolataikkal.

Dudás Péter

Nem felforgatni kívánjuk a világot

Palkovics Imre,

a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke

ErFa Híradó – A falakon számos tüntetés fotódokumentumai láthatók. Mikor tiltakoztak utoljára?

Palkovics Imre – Erre egy közel-múltbeli példa: a 2012-es Munka Törvénykönyvében megtett, túlzóan liberális változtatások kapcsán is jeleztük, akár csak a mostani túlórával kapcsolatos módosításokról is elmondtuk a kritikánkat. Ez nyilván nem ok arra, hogy igyekezzünk mindent fejtetőre állítani, és megbuktatni a kormányt. Kissé aggasztónak tartom, hogy ebben a kérdésben egyes szakszervezetek is – egyetértve a baloldali és ellenzéki pártokkal – részt vesznek az összefogásban. Ezáltal politikai síkra terelik ezt a kérdést, és nem gondolnak arra, hogy ezentúl politikai ellenfélként és nem társadalmi partnereként fogják őket kezelni. Ha egy szakszervezet általános sztrájkot szervez, az egyértelműen politikai üzenet.

ErFa Hír – Úgy látszik, ők még most is a párt hajtószíj-funkcióját látják el. Így szocializálódtak anno...

P. I. – Azt azonban látni kell, hogy az idők megváltoztak, politikai csatározások kellős közepén vagyunk Európában, választásokra készülünk. Mindenkinek el kell döntenie, hogy melyik értékközösséghez tartozik, attól függetlenül, hogy csatlakozik-e ehhez a háborúskodáshoz, bázist teremtve ezeknek a bázis nélküli politikai erőknél. Teljesen világos, hogy az elmúlt nyolc évben az a politikai szektor nem talált olyan témát, amely visszhangzott volna a társadalomban.

ErFa Hír – Most a túlóraügyet megtalálták...

P. I. – A munkaidő-szervezés, a túlóra, a rendkívüli túlóra és a munkaidőkeret ily módon való kibővítése sokakat érint. De itt is van egy nem egészen tisztességes eleme a küzdelemnek, ugyanis becsapták az embereket. Mert nem arról van szó, hogy 400 órát kell túlórázni és csak három év múlva fizetik ki. Három része van a törvénymódosításnak: a 400 óra és ennek az önkéntessége, illetve a teljesen függetlenül működő intézmény, a munkaidő keret.

Ezekkel a kérdésekkel nincsenek tisztában sem az emberek, sem a politikusok,

Erdő közelségében nőtt föl, az édesapja erdei munkás volt, a bakonyi erdészethél dolgozott, és rengeteget járt a kislődi alsóerdei vadonban. A gyönyörű fekvésű vidéken horgászott a patakokban, de járt édesapjával vadászatokra is. Az erdő olyan varázslatos környezet, az élet bölcsője számára, amelyhez hasonlót semmi más nem nyújt. Még ma is ott tud igazán felüdülni, kikapcsolódni. Végül nem ilyen pályát választott, hanem mivel jó keze volt, követte a családi-rokoni hagyományt, és a herendi porcelángyárba szegődött. (Kisfiam, használd ki ezt az adottságodat és tanulj! – szölt az apai intelem.) Az első vizsgamunkája egy dohányzókészlet volt, amin visszaköszönt az erdő: szarvast, őzt és más erdei motívumokat örökített meg rajta.

A 80-as években egyszemélyes „PR-küldetést” vállalt, bejárta az Egyesült Államok nagyvárosait, és porcelánfestő bemutatókat tartott. De hasonló küldetéssel Londonban is járt, ahol az állatvédő liga jótékonyági bálján lépett föl, és találkozott Diana hercegnővel is, aki védnök volt ott. Éppen Londonból tartott hazafelé, amikor a repülőn értesült a Nagy Imre-temetésről. Herenden azzal fogadták a kollégái, hogy a gyár vezetése olyan prémiumokat utalt ki magának, mint az ő éves keresetük. Másnap körlevelet intézett a dolgozókhöz, és megalapították a Munkástanácsot 600 taggal, ami rövidesen ezer főre bővült. Jogi-politikai tanácsadójuk Horváth Balázs ügyvéd, a későbbi belügyminiszter volt. Kellett is, mert megtámadta őket a cégvezetés és a párttitkár, de az ügyészség fölvilágosította őket, hogy az új egyesülési törvény már szabad szervezkedést biztosít. Ez a mozgalom meghozta az ismertséget számára, így megyei MDF-listavezetőként került be a parlamentbe.

és elfedte ezt a gondot. A tisztességes megoldás az lett volna, ha piaci béreket fizetnek a munkaerőhiánnyal küzdő ágazatokban, ezzel vissza lehetett volna tartani a kiáramló munkavállalókat. Az emberek 4–5–600 óra túlórárt is dolgoztak évente, és a gond az volt, hogy a munkáltató hogyan fizesse ezt ki. Vannak olyan szektorok, ahol nincs érdemi nyilvántartás, az emberek kapnak egy kisebb részt papíron, meg egy részt a zsebükbe. Sok munkaadó jelezte, hogy nem szeretne adót csalni, trükközni, oldja meg a politika, hogy tisztességesen el tudjanak számolni az emberekkel.

ErFa Hír – A közvélemény arról semmit sem tud, hogy volt egy munkáltatói kezdeményezés is...

P. I. – Ezzel párhuzamosan zajlik a vita a 36 hónapos munkaidőkeretről. A jelenleg érvényben lévő egyéves munkaidőkeret azt jelenti, hogy az egy év átlagában kell teljesíteni az európai munkaidő irányelvben rögzített heti kötelező 48 óra és a napi 12 óra maximálisan engedélyezett munkaidőt. Ha három év alatt kell elszámolni a munkaidő kerettel, az beláthatatlannak tűnik. Ennek a munkaidő-szervezési eszköznek nem a túlóra a lényege, hanem a napi munkaidő egyenlőtlen eloszlása az úgynevezett munkaidő keret időszaka alatt. Így állhat elő az a helyzet, hogy vannak időszakok amikor a jogszabályban rögzített maximális munkaidő meghaladja, más esetekben nem éri

sem az újságírók. A szakszervezetek nagyjából tudják, hogy ez mit jelent, de nem tájékoztatják az embereket, hanem fölhasználják ezt a helyzetet az emberek fölbiztatására a kormány ellen.

ErFa Hír – Azt gondolom, hogy a kormány részéről csapnivaló volt a kommunikáció ebben a kérdésben. A másik oldalról viszont egy nagyon ügyes, felszólító erejű hívó szó került elő, a rabszolgatörvény.

P. I. – Ha megnézzük a társadalom mélyrétegeit, akkor komoly igény jelentkezik arra, hogy az emberek szeretnék többet keresni. Emiatt már évek óta többet dolgoznak, túlóráznak. A fellendülő gazdaság, a munkaerőhiány segítette

el a törvényes kereteket. A lényeg, hogy a meghatározott munkaidőkeret, azaz referencia idő alatt a munkaidő átlagban ne lépje túl a törvényi plafonokat. Az egy kardinális kérdés, hogy ezt a típusú munkaidő-beosztási eszközt csak akkor lehet alkalmazni, ha a szakszervezetekkel a munkáltató kollektív szerződésben állapodik meg annak alkalmazhatóságáról és azt az abszurd helyzetet nehéz elképzelni, hogy a törvényben rögzített feltételekkel, vagyis hároméves kifizetési feltételekkel. A munka törvénykönyvének ez a szakasza megengedi a törvénytől való pozitív eltérést kollektív szerződésben a munkavállaló javára. Azok a szakszervezeti vezetők, akik azt hazudják, hogy 400 órát dolgoztatnak az emberekkel és azt három év múlva fizetik ki, maguktól félnek, hogy ilyen kollektív szerződéseket fognak kötni a munkavállalók kárára. A munkaidőkeret alkalmazása sok helyütt a termelési ciklustól függ. Ezen túl rendkívüli munkaidőit is elrendelhet a munkáltató, amit a hároméves ciklus végén kell kifizetni. Ezt keverik össze a szokásos túlórafizetéssel. A 400 órás túlóra keretet a munkavállaló beleegyezésével lehet elfogadtatni, de az önkéntesség bizonyos esetekben csorbát szenvedhet. A munkáltató „történelmileg” erőfölénnyel rendelkezik. Kevesen tehetik meg, hogy szembe mennek a főnökükkel. Gondot jelent az is, hogy a munkavállalók 36 hónapos munkaidő keretének nyilvántartása olyan adminisztrációs háttérrel igényel, amit csak kevés munkáltató tud biztosítani. Ennek a rendszernek az ismertetése sem megoldott, a tájékoztatás meglehetősen hiányos. Erről a kérdésről a hazai jogászok is vitatkoznak, és még az EU is véleményt fog mondani, hiszen árgus szemekkel figyeli minden lépésünket.

Az a véleményünk, hogy a jelenlegi gazdasági-társadalmi helyzetben teljesen indokolatlan volna kormányt buktatni a Munka Törvénykönyv ominózus módosítása miatt.

ErFa Hír – Hol tart az MRP-program, amelynek ötletgazdája Lukács János, egykori kollégám volt...

P. I. – Igen, a 80-as évek végén járt az USA-ban, onnan hozta ezt az ötletet, és megkeresett engem a javaslatával. Az ő szakmai segítségével nyújtottam be a parlamentnek ezt a törvényjavaslatot, amit nagy többséggel el is fogadtak. Ez a Munkavállalói Résztulajdonosi Program a Munkástanácsok egyik fontos identitásképző eleme, a keresztény szakszervezeti

identitásból következően is. A munkavállaló ne csupán bér munkás, hanem tulajdonos polgár is legyen. Ez a gondolat a német és főleg az osztrák szakszervezeteknél is fontos jellemző volt.

Ezt a programot Herenden meg is valósítottuk, és a cég részvényeinek 75 százaléka a munkavállalók tulajdonába került a 90-es években. Ezt a zászlót bontogatjuk manapság is, nem túl nagy sikerrel...

ErFa Hír – Ez mostanában nem nagyon szerepel a közbeszédben...

P. I. – Igen, sajnos kikerült a politikai tematikából. Pedig hosszú távon a gazdaság demokratizálása szempontjából fontos volna. De a stabilitást is növelné, az emberek nem csak munkabérből élnének, hanem tőkejövedelmük is kerülné. A gazdasági elit ezt soha nem támogatta igazán. Az Antall-kormány egy olyan korlátot állított föl, hogy a munkavállalók a gazdaság 25 százalékát szerezhetik meg.

ErFa Hír – Milyen a struktúrája a Munkástanácsoknak, hogy áll fel a szervezet?

P. I. – '90-ben hoztuk létre az országos szervezetet, amiben a porcelángyár is tagszervezetként vesz részt mint alapító. Helyi szinten önálló egyesületekként jöttek létre a szervezetek, amelyeknek célja a munkavállalói érdekképviselet. Ezt a szakszervezeti funkciót a hazai jogrendszer megengedi. Létrejöttek a megyei szövetségeik, és felettük ott van a gazdasági ágazatonkénti szerveződés. Eleinte csak „kék gallérosok” alkották a tagságot, de jöttek a keresztény pedagógusok, majd a 2000-es évek közepén a rendvédelmi szervezetek (vamosok, börtönőrök, tűzoltók, rendőrök) jelentős része is csatlakozott. A szervezet minden szinten önkormányzati jelleggel működik. A legmagasabb döntéshozatali fórum a választmány, amely évente ülésezik. Évente elfogadja költségvetést, a cselekvési programot. Ötévente kongresszusként ül össze és választ tisztviselőket. Az ügyvezetést ötfős elnökség alkotja. Egy-két hetenként ülésezik, a tennivalók függvényében. Az elnökség és a választmány ülése között a szövetségi tanács politikai-szakmai döntéshozatali fóruma működik. A választmányban képvisellel rendelkezők mintegy 120-an vannak, a tagság 52–53 ezerre tehető.

ErFa Hír – Az előbbieken kívül mely ágazatokban vannak még jelen a Munkástanácsok?

P. I. – Két alkalommal is megmérték a szakszervezetek támogatottságát, az egyik az 1994-es társadalombiztosítási

választás, a másik egy közelmúltban végrehajtott közvélemény-kutatás volt. Mindkét alkalommal a második helyet érték el. Az állami közszolgáltató vállalatoknál markánsan jelen vagyunk a közúti személyszállításban, a vízi közműveknél, a postánál, és jó kapcsolatunk van a leg-támogatottabb vasúti szakszervezettel is, melynek a makro szintű képviseletében felhatalmazást tartalmaz számunkra a velük kötött együttműködési megállapodás a VKF fórumain. A vasas ágazatunk jelen van különböző feldolgozóipari cégben is. De jelen vagyunk a fehérjeipar területén az egészségügyben, fa- és építőiparban és a média területén hoztunk létre a közelmúltban szervezetet.

ErFa Hír – Rendelkeznek szakértői csoporttal is. Ennek mi a funkciója, hogyan működik?

P. I. – Forrásaink egy részét a szakértői munka megerősítésére szeretnénk fordítani, amelyek komoly adatelemzésekkel belőlük készült összeállításokkal segítik tárgyalásainkat a munkaadókkal és a kormányokkal. Ezzel tudjuk meg-alapozni a reális követeléseinket. Hosszú ideig saját forrásból biztosítottuk a jogi szakértőket is, de 2003 óta az EU által finanszírozott országos jogsegélyszolgálat révén működtetjük. (Ennek a konzorciumnak mellettünk tagja egyébként az EFDSZ-nek emnyöt adó ÉSZT is.) Az elnökség egyik tagja, a jogi alelnök is azt reprezentálja, hogy a jogvédelemnek nagy jelentőséget tulajdonítunk. Van még egy Munkaügyi Tanácsadó és Vitarendezési szolgálat is, szintén EU-s forrásból. Az előbbi az egyéni jogsegélyt biztosítja, az utóbbi pedig a kollektív érdekvitákban lát el funkciót. Ezek elérhetők a jogpontok.hu oldalon.

ErFa Hír – Milyen forrásokból áll össze a Munkástanácsok büdskéje?

P. I. – A tagdíj kötelező feltétele az önkéntesen működő magyar társadalmi szervezeteknek. Másrészt rendelkezünk a szakszervezeti vagyonmegosztásból származó vagyonnal. Vannak üdülőink, oktatási központjaink, és természetesen indulunk EU-s pályázatokon. Komoly stábot foglalkoztatunk ezeknek a pályázatoknak a menedzselésére. A jogi területen régióként százmillió nagyságrendű forrásokról van szó. Ezek felül a konföderációk állami támogatásban is részesülnek.

Zétényi Zoltán

A teljes interjú a www.efdsz.hu oldalon olvasható.

Szomorú évforduló

Száz éve már, hogy 1918 októberében az ún. központi hatalmak (Németország, az Osztrák–Magyar Monarchia és szövetségeseik) elvesztették az I. világháborút.

A történelmi dátumok azt mutatják, a trianoni utódállamokat az attól való félelem, hogy esetleg valami elvesz a kiszemelt területi konkból, arra készítette, hogy be sem várva a nemzetközi politikai-diplomáciai formaságokat, öntevékenyen és mielőbb a zsákmányra vessék magukat.

1918. október 1-jén az erdélyi románok gyulafehérvári gyűlésén kimondták Erdélynek a Részekkel (Partium) együtt Romániához való csatlakozását. Másnap már meg is kapták a balkáni francia fegyveres erők parancsnokságától az engedélyt a demarkációs vonal átlépésére. Egyidejűleg Túrőcsentmártonban a Szlovák Nemzeti Tanács is bejelentette Szlovákiának Csehszázához való csatlakozását. November 9-én pedig szerb csapatok vonultak be Újvidékre.

A történelmi korszakváltás a Magyar Királyságot, az ún. történelmi Nagy-Magyarországot darabokra tépte. A folyamat különösen súlyosan érintette az erdészetet.

*

December 13-án a selmeci főiskolások az éjszakai órákban elhagyták Selmecbányát, amely 1808 óta volt az erdőmérnökképzés székhelye. A főiskolai ingóságokkal (szertári anyagok, könyvek stb.) megpakoltan Hontnémeti vasútállomására meneteltek. Elindultak déli irányba, a megmaradt anyaországba. Vasúti vagonjaik a váci állomáson várakoztak, amikor dr. sopronyi Thurner Mihály, Sopron város polgármestere Budapesten, a Földművelésügyi Minisztériumban elintézte, hogy a főiskolát az üresen álló Károly-laktanya épületeibe irányítsák. Ahonnan azután 1922-ben az ugyancsak üresen álló Honvéd Főreáliskola épületeibe költözhettek. Ott működik ma is.

*

Selmecet február 7-én vette véglegesen birtokba a csehszlovák hadsereg – nevelésesen csekély katonai erővel.

Ezt a történetet részletesen megírta Marián Hronsky ezredes „Szlovákia elfoglalása a csehszlovák katonaság által 1918 novemberétől 1919 januárjáig” című dolgozatában. Ezt néhai vitéz Hábel György erdőmérnök kollégánk lefordította magyarra, a Honvéd Hagyományörző Egyesület pedig megjelentette 1993-ban.

A Felvidék elfoglalásával azonban nem csak a főiskola veszett el a magyar állami erdészeti-bányászati-kohászati felsőfokú oktatás szempontjából. Elveszett a főiskolára, mint bázisintézményre alapozott, 1898-ban létesített M. kir. Erdészeti Kísérleti Állomás is. Továbbá a liptóújvári erdőőri szakiskola, egyben tudományos intézetünk egyik külső kísérleti állomása. Ugyanerre a sorsra jutott a Temesváradászerdői, valamint a szentimrei erdőőri szakiskola és külső kísérleti állomás is. Egyedül Ásotthalom maradt meg ebben a kettős minőségében.

Csaknem odalett Sopron is. A korabeli, fölöttébb bonyolult nagyhatalmi – főleg francia – politika ugyanis mindenképpen egy független és megerősített Osztrák Köztársaság megteremtésére törekedett. Főleg arra, hogy az osztrák-németek ne erősítsék Németországot. Ebbe a törekvésbe tartozott a Nyugat-Magyarországról leválasztott területsáv, a Várvidék Burgenland elnevezéssel Ausztriához való csatolása is.

Azonban az egész nyugati határsávban felkelőharcok bontakoztak ki a területet megszálló osztrák karhatalmi erőkkel szemben. Ebbe a főiskolások is és az ország más tájairól érkezett rongyosgárdisták is bekapcsolódtak; például Kecskemétről 120 felkelő.

A hosszú folyamat erdészetet érintő végeredménye közismert: az 1921. december 17-én lebonyolított népszavazás eredményeként Sopron és néhány környékbeli község Magyarország területe maradt. A népszavazási agitációból a főiskolások szintén alaposan kivették a részüket.

A nemzetünket-népünket darabokra tépő gyászos békediktátum közelgő 100. évfordulójára tekintettel ajánlatos volna mielőbb hozzáfogni annak részletesebb felméréséhez, hogy tulajdonképpen mit is veszített az erdészet Trianon következtében. S nem csupán erdőterületben és fatömegben, mert ezt már Kaán Károly is felmérte. Hanem például fafeldolgozó üzemekben (gyufagyárakban is), utakban-vasutakban, csúszdákban és kötélpályákban, erdőhivatalokban, erdészházakban és más magas- és mélyépítményekben, energiaforrásokban, rekreációs-idegenforgalmi és természetvédelmi értékekben, vadászterületekben és vadászati létesítményekben stb.

S nem utolsósorban emberanyagban; képzett, gyakorlott erdőmérnökökben, erdő- és vadőrökben, adminisztratív munkakörökben, erdei munkásokban.

Már csak két év áll rendelkezésre a feladat végrehajtásához!

†**Király Pál**

Javaslat egy évforduló kapcsán

Hetven évvel ezelőtt, 1948-ban épült Budán a MÁV Gyermekvasútja, a szocialista korszakban ismertebbé vált néven: az Úttörővasút. Első menetben csak mintegy 3 km hosszúságban, a Széchenyi-hegytől a Virág völgyig.

Az évforduló kapcsán érdemes emlékeztetni, hogy a kisvasút építésében az esztergomi erdésziskola tanulói is részt vettek.

Mintegy harminc fiatal három napon át dolgozott. Az üzemi telefonvezeték lefektetéséhez szükséges árkot ásták ki a pálya mentén, ami a János-hegy és a Pozsonyi-hegy talaj- és terepviszonyai mellett kemény munka lehetett.

Az eseményről fényképekkel illusztrált tudósítást közölt a korabeli „Erdőgazdaság” című szaklap 1948. évi 13–14. (júliusi) száma. A képeken jól ki-vehető (az elmúlt hét évtized alatt még jobban elsötétedett gyenge újságpapír ellenére), hogy a fiúk kemény ellenzős tányersapkát viseltek. A sötétebb őzbarna kordszövetből készült sapka tetejét zöld tölgylevelekből összeállított, stilizált ötágú erdészcsillag díszítette. Ugyanez a csillag látható rövid ujjú fehér ingük mellrészén is.

Erdészcsillag Selmecen

Az ötágú tölgy erdészcsillag általam ismert legrégebbi ábrázolása Selmecbányán látható. Mégpedig ősi Alma Materünknek, az 1902-ben felépült Erdészpalotának abban a tantermében, amelynek berendezését mindmáig eredeti állapotában megőrizték, főleg idegenforgalmi, bemutatási célra. A katedra fölötti jókora, több részből álló fekete előadói tábla van. Ennek fakesztén, a függőleges és vízszintes keretszál felső találkozási sarokpontjain látható díszítményként a fába faragva egy-egy erdészcsillag. Ehhez hozzá kell még tenni azt az információt is, amelyet Bartha Dénes és Oroszi Sándor közreadott „Szép kis város Selmecbánya ...” című, 2003-ban megjelent, érdekes kis könyvének 95. oldalán.

E szerint az ugyanott 1912-ben felépített Kémiai palota klasszicista stílusú homlokzatát a bányászkalapács mellett ugyancsak az erdészcsillag is díszíti.

Jelvényként is elterjedt

Az erdészcsillag önálló kalap-, illetve hajtókajelvényként is felbukkant, de szerepelt a soproni egyetemisták címeralakú, zöld-fehér vágású jelvényén is.

Azt nem tudom, hogy a II. világháború után mikor, kinek a gondolata alapján vált az erdészcsillag az Országos Erdészeti Egyesület jelvényének központi motívumává. S azt sem, hogy ki tervezte a korong alakú, színekomponeenseivel a nemzeti színeket tükröző, feliratos jelvényt. Ennek több változata is ismert a méret és a kivitel különbözősége szempontjából. Azt sem tudom, hogy hol készültek az első példányok, mert az állami Pénzverde mellett kisiparosok is foglalkoztak tűzzománc- és más jelvények gyártásával. Rengeteg jelvény készült már a legkülönbözőbb céllal: hatósági, intézményi, katonai, párt, iskolai, vállalati, sport stb.

Annak ellenére, hogy esetenként csodálatos kis miniatűr műalkotások születnek ebben a numizmatikai ágazatban, mégis nagyon tűnékenyek. Például, valaha alig volt olyan állami erdőgazdaság, amely ne készítettett volna ún. törzsgárda jelvényt, általában három fokozattal, mégis elég nehéz ma már ezeket fellelni.

†**Király Pál**

Áder János aláírta a munka törvénykönyve módosítását (MTI)

Budapest, 2018. december 20. – A köztársasági elnök aláírta a munka törvénykönyve módosítását – tette közzé a Köztársasági Elnöki Hivatal csütörtökön a honlapján Áder János nyilatkozatát.

Az államfő a honlapra felkerült nyilatkozatában ismerteti, hogy a módosítást – amit az Országgyűlés december 12-én fogadott el – három szempontból vizsgálta meg.

Elsőként megállapította, hogy a módosítás nem ütközik az alaptörvény rendelkezéseibe, így jogszerű keretek között, alkotmányosan nem kifogásolható. Másodszor összevetette az új túlóraszabályozás rendelkezéseit más európai országokéval és megállapította, hogy számos országban – például Egyesült Királyság, Dánia, Írország, Csehország – a túlóra mértéke

a magyarországgal megegyező vagy azt meghaladó mértékű. Harmadszor megvizsgálta, hogy a munka törvénykönyvének módosítása miként érinti Magyarország négy és félmillió munkavállalóját, csökkentek-e a munkavállalók védelmét szolgáló garanciák.

A köztársasági elnök megállapította, hogy a munka törvénykönyvének a munkavállalókat védő rendelkezései nem csorbultak, sőt, az ediginél több túlórárt csak a munkavállaló előzetes írásbeli hozzájárulását követően lehet végezni; a munkaadó nem büntetheti a munkavállalót azért, mert túlmunkát nem vállal, vagy a túlmunka vállalására vonatkozó korábbi nyilatkozatát visszavonja; a kollektív szerződések csak a munkavállaló javára térhetnek el az új szabályoktól; a túlmunkáért járó díjazást ezután is változatlan feltételekkel fizethetik ki a munkaadók; nem szűkölt a szakszervezetek azon lehetősége, hogy a munkavállalóknak a kollektív szerződések révén még nagyobb védelmet biztosítsanak.

„Mindezen szempontok alapján, a mai napon elrendeltem a törvény kihirdetését” – olvasható az államfő nyilatkozatában.

Áder János hangsúlyozta: „a munka törvénykönyvének módosítása az aggodalmak ellenére sem lehet akadály annak, hogy a munkavállalók karácsonya áldott, a két ünnep közötti időszak békés, az új esztendő pedig nyugodt legyen”.

„Magyarország minden polgárának szeretetteljes karácsonyt, a család és a barátok körében örömteli percek és boldog új évet kívánok!” – zárul a köztársasági elnök nyilatkozata.

A Nébih koordinálja egyes statisztikai adatok gyűjtését az erdészeti ágazatban

Az Agrárminisztérium megbízásából a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (Nébih) is részt vesz az Országos Statisztikai Adatfelvételi Program (OSAP) erdészeti ágazatra vonatkozó részének végrehajtásában. Az adatgyűjtésbe vont erdőgazdálkodók adatszolgáltatási kötelezettségükről, amelynek – az eddigi gyakorlattól eltérően – 2019-ben már csak elektronikus úton tehetnek eleget.

2019-től a Nébih Erdészeti Igazgatósága koordinálja az OSAP-hoz kapcsolódóan, az erdészeti ágazatra vonatkozó egyes statisztikai adatok gyűj-

tését. Az adat gyűjtésbe bekerülő erdőgazdálkodók kiválasztása minden évben statisztikai mintavétellel történik, így az adatszolgáltatók köre évről évre módosul.

Jelentős változás az előző évekhez képest, hogy 2019-ben az adatszolgáltatás kizárólag elektronikus úton, az Agrárstatisztikai Információs Rendszer (ASIR) segítségével teljesíthető. A vizsgálatba bevont erdőgazdálkodóknak két kérdőívet kell kitölteniük: az egyikben a *nettó fakitermelésről (1257-es)*, míg a másikban az *erdei fatermékek termeléséről és készletváltozásáról (1259-es)* szolgáltatnak adatokat.

A Nébih az erdőgazdálkodók által benyújtott adatokat anonim módon, kizárólag statisztikai célokra használja fel. Az így nyert országos adatokat hazai és nemzetközi kiadványokban publikálják (pl. Agrárstatisztikai Zsebkönyv; State of Europe's Forests; Agriculture, forestry and fishery statistics), emellett fontos alapot szolgáltatnak a Nemzeti Üvegházgáz Leltár elkészítéséhez is.

Az OSAP statisztikák mással nem helyettesíthető, ágazati jelentőségű információt biztosítanak az erdei fatermékek termelésére és értékesítésére vonatkozóan, ezért a felmérésben való részvétel fontos állampolgári érdek.

Bitay Márton felmentése – Zambó Péter kinevezése

MTI/Kovács Tamás

2019. február 18-i hatállyal Áder János köztársasági elnök felmentette megbízatása alól Bitay Mártont, a Földügyekért Felelős Államtitkárság államtitkárárt, tudtuk meg az Agrárminisztérium közleményéből. A távozó szakembert Zambó Péter erdőmérnök váltja, akinek személyével az Agrárminisztérium erősíteni kívánja az ágazatot. Államtitkári kinevezéséig a Pilisi Parkerdő Zártkörűen működő részvénytársaság vezérigazgatói beosztását töltötte be.

Az ÖKOPAL Raklap Üzem gyártósora

KEFAG kaleidoszkóp II.

ÖKOPAL raklapok

Bugaci Alföldfásítási Múzeum

Útnak indulnak a Juniperus termékek

Erdei rakodás

Talajelőkészítés

A Juniperus árudája

Dísznövények cserépben

A Bucka Szálló Bugacon

Dísznövények eladósorban

A solti kulcsosház

A TERMÉSZET BIZALMÁT ŐRIZZÜK!

A mag- és csemetetermesztéstől az erdőtelepítésen és gondozáson-, valamint a fakitermelésen át a rakodólap gyártásig...

Erdőgazdálkodás – Parkerdők -

Vadászat, vadászházak

www.kefag.hu

Rakodólap gyártás - www.rakodolap.hu

Dísznövénytermesztés - www.juniperus.hu

Arborétum - www.kecskemetiarboretum.hu

Utainkon erdők kísérik...

Bucka Szálló és Bugaci Vadászház (Bugac)

Császártöltési Kulcsosház (Császártöltés)

Juniperus Park Hotel (Kecskemét)

www.hoteljuniperus.hu

Sáskalaposi Vadászház (Tompá)

Solti Kulcsosház (Solt)

Tőserdő Kastély Üdülő (Lakitelek)

Vackor Vár Erdei Iskola (Kecskemét-Hetényegyháza)

www.vackorvar.hu

6000 Kecskemét, József Attila u. 2.

Telefon: +36 76 510 400, www.kefag.hu

KEFAG

Kiskunmágyasi Erdészeti és Faipari Zrt.